Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

THƯ NGỎ GỬI CÁC NHÀ CÁCH-MẠNG THAM CHÍNH

CHÍNH-TRỊ BỊ QUÂN-SỰ COI RẺ ! TỘI ÀI ?

NĂM THỨ I – SỐ 4 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ TƯ 8-4-1964 (26 tháng 2 Giáp-Thìn)

Chính Luận

TRANH ĐẤU CHO TỰ-DO DÂN-CHỦ TIẾN TỚI THỐNG-NHẤT HÒA-BÌNH

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lợi – Sàigòn – Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

• XÓA BỎ VIỄN ẢNH CỦA

MỘT NỀN DÂN-CHỦ «MỘT, HAI»

★ Đừng mượn thế nhân-dân làm cán-bộ cho tướng-lãnh

★ Nên dựa vào thế nhân-dân mà nói chuyện với tướng-lãnh

Bài của ĐẶNG-VĂN-SUNG

Kính thưa quý vị,

Sau cuộc chính lý, dân chúng đã bỡ ngỡ rất nhiều khi thấy quý vị tham gia vào chính phủ.

Dân chúng hy vọng rằng quý vị sẽ cùng các tướng lãnh làm được những điều mà bọn ông Ngô Đình Diệm đã không làm, hay đã không làm nổi.

Nói một cách vắn tắt, dân chúng mong đợi ở các ngài một đường lối chính sách để thực thi dân chủ, và một *Giải Pháp Chính Trị* dân đạo cho một giải pháp quân sự, để cho việc chống Cộng chẳng những trở nên hiệu lượng mà còn bớt phần nặng nhọc cho dân.

Nói một cách khác, nhượng vụ của quý vị là phải làm sống lại một lập trường nhân dân ở trong chính phủ, tranh đấu để cộng tác với các tướng lãnh để cùng xây dựng một THỂ NHÂN-DÂN.

Quý vị thành công thì Thể Nhân-Dân sẽ mạnh, quân dân chính sẽ một lòng như cá với nước. Quý vị thất bại thì Thể Nhân-Dân sẽ bạc, dân chúng sẽ tiếp tục lên án ngầm dưới thời Ngô-Đình-Diệm.

...oOo...

Đường lối của quý vị để thực thi dân chủ ra sao ? Giải pháp chính trị của quý vị để chống Cộng giữ nước xây dựng Dân chủ ra sao ? Đó là những vấn đề phức tạp và

A xem tiếp trang 4

Con trai thống đốc ROCKEFELLER BỊ ÂN THỊT

PORT MORESBY.— Nhà đương cuộc Úc ở Tân Ghi Nê, loan báo rằng con trai ông Thống Đốc

O xem tiếp trang 4

T.T. Tưởng-giới-Thạch bàn về thái độ Mỹ ở Việt-Nam :

CÓ CẦN MỞ MẶT TRẬN THỨ 2 GIẢI QUYẾT CHIẾN TRANH V.N?

★ Khối Đ.N.A. chỉ là con hổ giấy trước vấn đề Việt-Nam.

★ Kút-Xép mắng Trung-Cộng là đồ xuẩn ngốc, hiếu chiến.

MISKOL.— Trong một diễn văn đọc tại Hung gia Lợi, Thủ Tướng Kút Xép đã tuyên bố sẵng Sô Viết chủ trương hoà bình và chống chiến tranh. Kút Xép kịch liệt công kích Trung Cộng chỉ muốn đưa thế giới con đao và cái búa. Trung cộng hàm hồ nói đực chiến tranh. Kút Xép nói chỉ kẻ xuẩn ngốc, con mới nói không sợ chiến tranh. Kút Xép nói : « ai tranh đua - tiến thế giới sẽ do lãnh tụ quyết định chứ không phải chiến tranh.

Trong lúc đó lãnh tụ Cộng sản Tiệp Khắc cũng tố cáo Trung Cộng muốn kết hợp người đa vàng và người da đen để chống người da trắng, gây chiến tranh chủng tộc nhưng tôi ra Trung Cộng sẽ thất bại.

Khối Đ.N.A : hổ giấy

HƯƠNG CẢNG (Reuter).— Tờ «Tinh đảo Nhật báo» thân Trung Hoa quốc gia bình luận các hoạt động của cộng sản ở Đông Nam Á đã biến Liên phòng Đông Nam Á thành một «con cọp giấy». Tờ báo viết :

«Sự có mặt của Liên phòng Đông Nam Á đã nêu ý nghĩa vô không có thể độ gì trước những vấn đề then chốt như ở VNCH, Lào, Cam-bốt và Đại Hồi Loan.

ĐÀI BẮC (AP).— Hôm thứ bảy, tổng thống Tưởng giới Thạch tuyên bố với hãng AP rằng Mỹ nên đặt phó với mục tiêu chánh của Trung cộng là đánh bại Hoa Kỳ. Mặc dầu những lời tuyên bố của ông Fulbright ngày 25-3 là Hoa thịnh đốn nên có một thái độ mềm dịu đối với Trung cộng. Huỡ ky lâng giỏ và mắt mái là kẻ thù số 1 của Trung cộng.

B xem tiếp trang 4

SAU KHI MIỄN BỐ ĐỀ NGHỊ MỞ HỘI NGHỊ 4 NƯỚC

VIỆT ĐỀ NGHỊ VÓI MIỄN MỞ HỘI NGHỊ TAY ĐÔI

SAIGON.— Bộ Ngoại Giao thông cáo :

Chính Phủ Hoàng Gia Cam-Bốt vừa thông báo cho Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa biết rằng Cam-Bốt đã quyết định hủy bỏ đề nghị triệu tập một Hội nghị tay tư tại Nam-Vang. Cam-Bốt viện lý do là có nhiều yếu tố mới khiến cho hội nghị đó vô phải thất bại.

Về phía Việt Nam Cộng Hòa, ngày từ lúc đầu, Bộ Ngoại giao đã luôn luôn hoài nghi về sự thành tựu của một hội nghị như vậy. Tuy nhiên, để thực hiện một chánh sách lân bang thân hữu, Việt Nam Cộng Hòa đã nhận lời tham dự hội nghị đó để tỏ thiện chí đối với Cam Bốt.

Tin tương tăng những vấn đề Việt Miên cần phải được nghiên cứu và giải quyết giữa hai Quốc gia người sẽ thay thế hoặc bổ trợ cho một hội nghị, để tạm quốc gia, Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa đã nghị với Chính Phủ Hoàng Gia Cam Bốt Hội nghị song phương ... sớm và ngày hợp sẽ tùy Chính Phủ Hoàng Gia Cam Bốt ấn định.

Chính phủ VNCH long trọng cam kết đem mọi thiện chí góp phần vào sự thành công của Hội nghị song phương nầy.

NGŨ GIÁC ĐÀI

Cải chính tin đồn TRIỆU HỒI TƯỚNG HARKINS

SAIGÒN.— Theo một tin điện của Pháp tấn xã, tối hôm qua Ngũ giác đài đã cải chánh những tin đồn nói rằng Đại Tướng Paul D. Harkins, Tổng Tư Lệnh Quân Đội Hoa Kỳ ở Việt Nam sắp được triệu hồi về nước. Ngũ giác đài nhấn mạnh rằng không hề có lệnh đó.

Đại Tướng Harkins còn một tháng nữa thì đúng 60 tuổi và tới tháng 7 này Đại Tướng sẽ mãn hạn phục vụ trong quân đội, khi đó Đại Tướng sẽ có quyền xin về hưu trí, trừ trường hợp được lưu tại chức do mệnh lệnh đặc biệt của Tổng Bạch Ốc.

Tuy nhiên, hiện nay chưa có một quyết định nào về vấn đề này cả. Các giới thông thạo Tòa Bạch Ốc nhắc lại rằng trước đây đã có tin đồn về việc triệu hồi Đại Tướng Harkins sau ngày cuộc Cách Mạng ở Việt Nam, lại do Chính phủ Ngô Đình Diệm, nhưng lúc ở Sàigòn trở về Hoa Kỳ hồi tháng trước, ông Robert Mc Namara, Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ, đã nhiệt liệt ca ngợi Đại Tướng Harkins và sự phục vụ đắc lực của Đại Tướng.

Chính phủ mới giao « nghĩa vụ Quốc Gia » cho dân

Từ 20 đến 30 tuổi gánh việc chiến trận

Từ 30 đến 45 tuổi gánh việc canh phòng

Khi được Chính phủ có lòng yêu gọi đích tên đến giao cho một số việc phải làm không công, thì dân chúng cũng có quyền đòi hỏi Chính phủ phải giải đáp đôi điều thắc mắc trước khi nhận việc chứ ?

Làm sao đạt hiệu năng tối đa với tổn phí tối thiểu ?

Bài của Từ-Chung

Chính phủ vừa ban hành sắc luật 116/SLJCT quy định nghĩa vụ quốc gia.

Theo sắc luật này thì tất cả nam nữ công dân Việt Nam có đủ sức khỏe từ 20 đến 45 tuổi đều phải thi hành nghĩa vụ quốc gia. (*Riêng nữ công dân được thi hành nghĩa vụ này trên căn bản tình nguyện*).

G xem tiếp trang 4

Phiếm Luận

Những cảm nghĩ vẩn vơ chung quanh cái chết của mô mà Hội đồng Nhân sĩ

của ANH BỐ

Thế là nhà I HĐNS nay đã chết một cách đột khoát. Chính ông Nguyễn Khánh đã nhớ trong cái gió. Các bào chí đã mất một đầu đề chế điểu.

Tiếng Đồng Đề Mặn đầu nhiều việc phải tang thật là cái duyên cái số ; hôm nọ ông là một trong những người bắn hạnh khai sinh, hôm nay ông là người « đưa buồn » khai tử.

Bài điếu văn ngắn khá hành, ngụ như một viên thuốc đắng nơi đường. " Trừ một thiểu số ", các nhân sĩ đã được kể như là « những khí Cách mạng lâu thành ... » những trí thức đại diện cho văn hóa và bảo chí, « những chiến sĩ quốc gia, những chiến khách đầy kinh nghiệm" v.v. Tuy nhãng có trừ ra một thiểu số, nhưng thiểu đó là một thiểu số vô danh, nên ông

P xem tiếp trang 4

TIN BÓNG TRÒN

Ba Tây muốn đấu 2 trận ở Sài-gòn

RÔ THÁNH.— Đoàn cầu kinh lớn Ba Tây, vừa rời cố đánh điện cho Tổng cuộc Bóng tròn VN lúc đến 4 và 7-5 tới đây, sẽ ghé viếng Sàigòn, trong dịp này, hội Ba Tây sẽ đấu với hội Sàigòn 2 trận, tu điểu hiện nếu trận đấu nhà, thu lên là 2.500 Mỹ kim (250.000đ.) và lấy luôn tiền phí 4n ở cho 25 cầu thủ của họ.

T.C.V.N. đã hỏi điện hội Ba-Tây, điều đình, yêu cầu giảm xuống số thù lao mỗi trận tính 2.000 mỹ kim (200.000đ.), Ba-Tây chưa trả lời.

Dù sao, T.C.V.N. cũng nhận hội Ba-Tây có một kỹ thuật rất cao, đáng cho hội V.N. so tài học hỏi thêm, thế cho nên chắc là đã sao cũng tiếp nhận trận cầu nói trên.

TIN CHIẾN SỰ

Việt-Cộng đốt làng BẮT DÂN DẪN ĐI

● CÔNG BINH XƯỞNG ĐỊCH Ở BÌNH-TƯỜNG BỊ PHÁ

SAIGÒN.— Cuộc hành quân «Chính Nghĩa 4» do Liên đoàn 4 ngày 2-4 tại Định Tường và chấm dứt trong ngày 4-4 đã gây cho Việt cộng nhiều tổn thất nặng nề. Trong buổi thuyết trình về tình hình chiến sự vùng qua 4 quân Báo chí Bộ Quốc phòng cho biết trong cuộc hành quân nầy ta đã bị 11 Việt cộng, bắt 3 tên và 60 tên khác chết hay bị thương được đồng bọn mang đi.

Lực lượng hành quân đã phá tan một công binh xưởng của địch rộng 2 mẫu tây thuộc ấp Bình Thạnh, xã Bình Tường, 100 tấn rơm, 100 lít thuốc nổ, 7 ống giây điện, 12 quả mìn, 11 đạp lôi. Bên ta chỉ có 1 binh sĩ tử thương và 19 bị thương.

Cuộc hành quân nầy được Bộ Quốc Phòng sắp vào thứ ba trong vụ đặc sắc nhất trong tuần lễ vừa qua mà bên ta thu hoạch kết quả khả quan. Vụ thứ hai, chính là

V xem tiếp trang 4

Ngô-Đình-Cẩn ra dự thầm đối chất với Dương-văn-Hiếu

SAIGÒN.— Sáng 6-4-64, Ngô-đình-Cẩn, từ Côl-Hòa lại bị giải ra dự thẩm tòa án Cách Mạng lần thứ hai, cũng bằng một chuyến xe riêng, để đối chất với Dương văn Hiếu về những tội ác mà Hiếu đã gây ra trước đây đã bị tuyên án "Cáo».

Hôm nay Ngô đình Cẩn kêu sắc

Đ xem tiếp trang 4

Tạt-át-xít 1 Pháp kiều

VÌ TÌNH ? VÌ THÙ ?

AN-LỘC (Bình Long) (PV).— Sáng ngày 3-4-64 một vụ tự tử thê nông không khắp bằng cách tạt át-xít vào người tình địch đã xảy ra tại Đồn điền cao su Quản Lợi thuộc ấp Tân An, Xã Quản Lợi, tỉnh Quản An Lộc Tỉnh Bình Long, cách 4000 thước.

Nạn nhân là 1 Pháp kiều tên Galloin người là Trợ tá cho Đồn điền nói trên và thủ phạm là một nữ công nhân giúp việc trong xưởng bào chế nói, tên Phạm thị Xuân 29 tuổi. Ông Galloin, bị phỏng cháy nát cả mặt mày, tay và ngực, đã được đưa ngay đến Bình viện của xã sau nhờ tạm rồi được phi cơ riêng chở luôn về Sàigòn để cứu cấp, vì vết thương quá nặng và bà Xuân đã bị nhà chức trách bắt giữ để thẩm vấn.

C xem tiếp trang 4

CƯỜNG PHONG Ở HUẾ xô sập 80 nhà

HUẾ.— Một trận cường phong tại Huế, vào chiều ngày 3-4 vừa qua, đã làm sập trên 80 căn nhà vừa lá vừa thiếc, của đồng bào tại các phường Phú Nhơn, Phú Bình và khu định cư Tây Bình thuộc khu Mang Cá, thiệt hại ước lượng 200.000đ.

Cường phong xảy ra hồi 16 giờ mà một trận mưa giông lớn. Nhà cầm quyền địa phương đã cứu trợ các gia đình nạn nhân 2 tấn gạo, 150 đm thiếc, 10 bao xi-măng và 100 cây tre.

THẰNG HỀ viết

THƯ LIỆU... VUỐT RÂU... THÚ TƯỞNG KHÁNH

BỮA nay, mua xổ số theo giá bấy đen... cong khi !! Hi, hì... hì... hì... Hì tới trúng luôn số cả cấp ba triệu đồng. Hì hì... hì... Hì tới bèn mua luôn ba triệu bạc thiếu liền. Đi mua... hì hì... thứ liều... xuất rầu... Thủ Tướng Khánh mặt cắt chưt.

Sự thì chắc chắn là có sự nhiều lắm cắt, nhưng đã định liều thì cứ liều... Vì đến chú mà lị, vì Thủ Tướng muốn gần dân mà lị, vì Thủ Tướng thích thăm dân mà lị, đâu có đặc tài ở tự cơ là thân thánh như nhà đặc tài đã bị Cách Mạng chu đi ngồi mát suốt năng !

HỌA SĨ ĐỨC KHÁNH

HỌA SĨ NGUYỄN KHÁNH

HÈ tới cùng với họa sĩ Đức Khánh đọc Phê Ba. thì may ơi là may, gặp đâu hiểm cu, gặp ngay Thủ Tướng Nguyễn Khánh đang trả tài họa sĩ trước tòa nhà Quốc Hội. Nhanh như chớp, Đức Khánh «chạy» luôn cái bì bọn đồng liền nào và bảo bàn qua. Cần Hề tới thì... đó cả cũng vẫn bạ triệu bạc liều, bèn vòng ra mặt trước Thủ Tướng. Nương... khẽ, thay là đây ! Vòng trong đông người Thủ Tướng vây đặc nhiều người, chen ra không lọt.

Bèn cố mặt sự đông nhịp thân giao cách cám đã học lâm được tại lớp đạy làm thầy bởi của giáo sư Hanđeff ở viện đại học Utrecht—Hòa-Lan (tên xem hài xưa làm ở trang trang) đã mãn mặt cược đối thoại với Thủ Tướng như sau :

N xem tiếp trang 4

Triệu tập ĐẠI HỘI

Chính Luận tiếp nhận được 2 bản thông cáo triệu tập Đại Hội sau đây, xin đăng tải với lời thanh thực chúc mừng Đại Hội sẽ thành công mỹ mãn.

Saigon ngày 20 tháng 3 năm 1964

Ủy Ban Triệu Tập
Đại Hội Đảng Bộ
Miền Nam Việt Nam
Quốc Dân Đảng

Kính gửi
Các Đảng Chủ Đảng
Bộ Miền Nam

Thưa các Đảng chủ,

Năm 1927 V.N.Q.D.Đ. thành lập do Cố Đảng Trưởng Nguyễn Thái Học lãnh đạo, đã được ghi vào lịch sử đấu tranh của dân tộc Việt Nam chống ngoại xâm bằng cuộc vũ trang khởi nghĩa Yên Bái năm 1930, và 13 liệt sĩ V.N.Q.D.Đ. đã lên đoạn đầu đài đền nợ nước.

Năm 1945, Nhật đầu hàng Đồng Minh, VNQDĐ quật khởi chống đông các nơi. Tại miền Nam, độ tam Sư đoàn Dân Quân Cách Mạng VNQDĐ, với truyền thống bất khuất, đã chiến đấu oanh liệt trên khắp các chiến trường chống Thực Dân và Cộng sản. Tạm ước ngày 6-3-46 ký kết giữa Thực Dân và Cộng sản nên lên tình chết phải bội Dân tộc của bọn vô thần do đó các đồng chí thuộc đệ tam Sư Đoàn Dân quân Cách Mạng đã phân tán rút vào bí mật.

Mười bảy năm trên cực đau tranh trong hoàn cảnh cam go, khắc khổ

H xem tiếp trang 4

THÂU HỒI HAI LOẠI TEM THƯ

SAIGÒN.— Do Nghị định của Bộ Công Chánh và Giao Thông, hai loại tem thư có với đề tài "Toàn đấu bảo vệ non sông, và «Chiến sĩ Cộng Hòa» sẽ được thu hồi. Cuối tháng 6 là thời hạn chót để đổi hai loại tem kể trên.

ĐÀU ĐẠN ĐẠI BÁC 81 LY NẰM TRÊN ĐƯỜNG

SAIGÒN.— Chiều 5-4, bên ta mình đi tuần trên đường Hồng Thập Tự, khi tới trước cửa nhà số 5, trông thấy một đầu đạn đại bác 81 ly, liền nhặt đưa về bốt. (C.C.)

ÔNG LÃO 78 MANG 95 LƯỢNG VÀNG

SAIGÒN.— Khoảng 4 giờ sáng 6-4, nhân viên cảnh sát đi tuần trên đường Lê Lai, trông thấy ông Nguyễn Tuân (78 tuổi ở Trung Hòa) xách cái va li có vẻ khá nặng, liền khai ra bắt, bắt gặp trong đó có 95 lượng vàng lá (3 kì 686) không giấy tờ hợp lệ. Số vàng bị tịch thu, ông Tuân bị mời về bốt thẩm vấn. (C.C.)

V.C. ĐỐT CHÁY 15 CĂN NHÀ CỦA ĐỒNG BÀO

QUẢNG NGÃI.— Theo thông tin viên Việt Tấn Xã vừa gửi Quảng Ngãi Việt cộng lén đốt nhóm hai ấp Bình Trị và Bình Sơn (Quảng Ngãi), vào đêm 3-4, đốt cháy 15 căn nhà của đồng bào tại hai ấp nầy.

Người ta, VC còn lén đặt mìn phá hoại trụ sở hội đồng xã Sơn Hương quận Sơn Tịnh (Quảng Ngãi) vào đêm nói trên.

ĐẶP MÌN CHƠI, 3 NGƯỜI CHẾT 2 BỊ THƯƠNG

AN XUYÊN.— Hôm 3-4, trong lúc gia đình ông Nguyễn văn Dũng (63 tuổi, ở ấp Tân Sinh xã Khánh An quận Thới Bình) đang dập lửa ở sân, thì em Tin (9 tuổi con ông Dũng) vô được mặt trái mìn của xã đế đầu trong đống rơm. Vì không biết, em Tin mang ra sân đập, chẳng may nổ phát nổ làm em Tin, Lang Khuôi (con ông Dũng) và bà Thơm(vợ ông Dũng) chết liền tại chỗ. Người ta còn Dũng và ông Lê văn Đại (47 tuổi) bị thương được chở vào bệnh viện cứu chữa. (T.G)

MẸ NỐI CƠI ĐIỀN CHẶT CON LÀM MẮM

AN-XUYÊN.— Một chuyện đau lòng xảy tại ấp Cái Giếng xã Hưng Mỹ Quận Cái Nước, làm nhiều người phải nhỏ lệ, vì một góc phụ bị chồng bỉnh loạn ác đã giết con để làm mắm. Nguyên ô thông trước đây chồng bà Hồ thị Cành (46 tuổi, ở xã nói trên) chồng mỹ bị đạo lực chết, từ đó bà Cành bồng phát thông. Hôm 3-4, bà Cành nổi cơn điên dùng dao cắt cổ đứa con trai Trần văn Chín (6 tuổi), rồi chặt mình em ra từng đoạn đựng bỏ vào rọi sắc mắm lên nhau. Khi người lối xóm hay biết thì chỉ còn biết bắt bà Cành chờ đi bệnh viện điên.

(TG)

Thông tin tiếng Việt

BÁC-SĨ THƯỜNG TRỰC

Thứ Tư 8-4-1964

TRƯA: 13 giờ đến 15 giờ—CHIỀU: 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau

B.S. Võ-thân-Phương	129, đường	Không-Tử	Chợ-lớn
B.S. Phạm-hữu-Sinh	180, đường	Đinh-tiên-Hoàng	Sàigòn
B.S. Phạm-đoàn-Đỉ	219, đường	Võ-Tánh	Sàigòn

CHỨA 5295 MỸ KIM TRONG NHÀ

SÀIGÒN. – Được tin mật báo có một tổ chức buôn bán Mỹ kim lậu thuế chiều 5-4, nhà chức trách sông vào căn nhà bà Nguyễn thị Chinh số 289B đường Trần hưng Đạo, bắt được 5.225 Mỹ kim. Số tiền bà tịch thu, bà Chinh bị mời về bốt thẩm vấn. (C.C)

4 NGƯỜI ĐUA TẾ NHẢO, 4 CÂU NHÀ BỊ THƯƠNG

SÀIGÒN.— Chiều 5-4, tại trường đua Phú Thọ, trong lúc ngựa đua đang nài mới ra thua, chẳng may con ngựa mang số 6 quan chấn tử. Ba con ngựa chạy sau tranh không kịp nên té nhào một đống. Kết quả : 4 con ngựa đua bị trật chân và 4 cựu nài bị thương nặng. (C.C)

CON GÁI ĐÁNH MẸ RUỘT CHẾT TƯƠI

HẬU NGHĨA.— Lúc 10 giờ sáng 5-4, bà Nguyễn thị Sông (41 tuổi chuyên nghề đồng bóng ở ấp chợ xã Phước Hiệp Cù Chi) có sai cô con gái tên Nguyễn thị X (17 tuổi) làm việc cái đó, nhưng cô X. không chịu làm. Bà Sông bèn gặm cắn cây chổi rượt đánh cô X., trong lúc bắt thân cô X quay trở lại đâm một quả ngang ngực mẹ. Bà Sông ngã lăn ra đất chết tươi. Cô gái con X bị tròn nhà đang.

VÌNH BÌNH : 7 NGƯỜI CHẾT VÌ BỆNH DỊCH TẢ

QUẢNG NGÃI.— Theo Phòng tin viên Việt Tấn Xã, trong vòng 4 ngày kể từ 31-3, có thêm 4 người tình nghi mắc bệnh dịch tả, được đưa vào bệnh viện Quảng Ngãi cứu chữa ; trong số đó có 2 người đã tắt thở vì bệnh tình quá nặng.

VÌNH BÌNH.— Kể từ ngày 29 đến ngày 31-3, tại vùng xã Long Hòa và xã Long Hưng thuộc quận Châu Thành (V.B), đã có 7 người thiệt mạng vì chứng bệnh dịch tả ; khiến cho một số đông bị bịnh hành. Do đó, đồng bào ở vùng nói trên rất mong mỏi được Tỷ Y Tế cứu cấp mau lẹ hầu chặn đứng sự dịch tả đang hoành hành tại đây.

(T.T)

CHỈ VÌ KHÔNG BIẾT TIẾNG PHÁP MÀ ĐÁNH BẠN VỠ SỌ

BIÊN HÒA.— Tối vừa qua, ông Đ. (39 tuổi, chủ thầu hoa cây ngày tại Sàigòn) lên nhà người bạn tên Lê-văn-B, ở xã Bình Trước (Biên Hòa) ăn nhậu. Trong lúc đang ăn nhậu vui vẻ thì Z có con gái của ông D. tới. Vì muốn thể diện cho cha nên hai cô đứng tiếng Pháp khuyên cha đừng nhậu nữa. Nhưng vì ông B. không biết tiếng Pháp, nên lại tưởng hai cô con ông D. chửi rủa ông đã rồi nổi đã hai cô phải vậy. Tức giận, ông B. vớ luôn chai nước mắm đập lưng ông D. vỡ đầu, máu tuôn ra rất ná. Bà con lối xóm vội can ngăn và chở ông D. đi nhà thương. (Th. H.)

DÙNG KÍCH XẠ KÍCH CỬA, TRỘM CÁ 100 NGÀN THUỐC TẨY

SAIGÒN.— Mấy đêm nay, bỗng nhiên có một bọn trộm có vẻ người nhà thường đem đến mắc trước cửa tiệm thuốc tây Phad.Ph. ở đường Phan đình Phùng, gần chùa Kỳ Viên Tự ngã nhỏ. Thấy người nhà thường đem đến mắc cửa đuôi, nào ngờ đêm 5 rạng 6-3, thừa lúc vắng người, đồng lóa của bà nghèo ngồi đã chen vào nhân dùng kích xạ hơi kích tung cửa sắt ra, rồi lén vào trong tiệm khoán nhiều loại thuốc tây với trọng khoảng 100 ngàn đồng. Bọn trộm để lại 1 cây kích xạ và cái kích xạ. Sáng hôm sau, chủ tiệm thuốc tây mở mới hay biết thì chỉ còn biết đi trình nhà chức trách. Trước đây, một tiệm thuốc tây ở đường Hoàn Lorong cũng bị mất trộm trong trường hợp như trên.

VỢ Ý BẮN BẠN CHẾT RỒI TỰ TỬ CHẾT THEO

VĨNH LONG.— Khoảng 10 giờ 30 sáng 4-4, sau khi đi công tác ở bình nhì, Thạch Hết và Kim Sanh rủ nhau vào một quán nước ở gần đó uống nước. Thạch Hết đi trước Kim Sanh đi sau, không hiểu Sanh đưa giờn thế nào lại đưa súng chĩa thẳng vào người bạn bộ đó. Súng phát nổ Thạch Hết chết liền tại chỗ. Thấy bạn chết, Sanh tìm lấy xác bạn khóc rống lên một hồi rồi quay súng vào mình bóp cò tự tử chết theo bạn. (QH)

GIẾN KẺ BẠC TÌNH, NÁNG CÁM DAO CẮT TAI CHÁNG

SAIGÒN.— Cách đây 3 năm, bà Đinh-thị-H. (30 tuổi, ở ấp Bắc Ái Gò Vấp, Gia Định) có quen biết ông Ng-văn-C. (44 tuổi) ở đường Trần-quang-Diệu. Lúc mới biết, ông C. khéo lấy bà, nhưng chẳng ngờ sau một thời gian ăn ở với bà, rồi ông C. đâm ra lạnh nhạt. Giận con người phụ bạc, cách đây hơn một tháng, bà H. đi lấy chồng khác. Hay tin, ông C. tìm đến bàn dọa sẽ nói cho chồng bà biết. Tức giận, trưa 6-4, bà H. tìm đến nhà ông C. mới ông ra tiệm nước T.B. ở đường Phan-đình-Phùng chuyện. Trong lúc bất ngờ, bà H. lấy con dao cắt luôn tai trái của ông C.

(G.S.)

Vòng đời

★ Phan-Ngô

CHƯƠNG I

4—MIỆNG THÌ TUYÊN BỐ CỨU DÂN CỨU NƯỚC KHÔNG CÓ MÁNG TƯỚNG ĐẾN CÁI GÌ HẾT NHƯNG TRONG THÂM TÂM..

(Tiếp theo)

Khốn khổ cho Hai Lanh ! Trong cơn biến loạn, bọn mất vụ đều lên lên tiếng nên nông nàn, cả những bọn tay sai ninh bợ chính quyền cũng vậy, sợ vài cả đái ra quần, đông kín cửa ở trong nhà đã nghe ngóng, không khi thấy tình hình chung đều thì chúng đã xung phong thò mặt ra trước tiên để ở phía và nhận công. Vì thế Hai Lanh bị thộp cổ.

Là một người chính phái, trung thực, Hai Lanh gia nhập đảng không phải với một mục đích cao đẹp là lâm cách mạng. Ngay đến cái ý nghĩa của chữ Cách mạng hầu cũng không hiểu nổi. Người ta bảo hão hy sinh thì hãn hy sinh, bảo hão hành động thì hãn hành động. Từ trước đến nay có đường người lâm Cách mạng, miệng thì tuyên bố không có mảng tướng đến cái gì hết, chỉ biết cứu dân cứu nước, nhưng thực ra trong thâm tâm đã hướng vào một cái đích nào đó. Muốn lưu danh thiên cổ. Muốn bớt thành người thiên cổ bất tử đối với người viết sử sau này khai thác tên tuổi của mình. Nhưng đối với người bình phẩm đến phần Hai Lanh thì không. Chỉ nước thành cái gì hết.

Những ngày ở trong tù, Hai Lanh đã được các đàn anh chiến cũ đến nhiều nhất trong các vụ sai sót. Riêng có Cửu Sông, không biết sao bọ lại có vẻ sắt vì ở Chính Cửu Sông cũng không có người nhân tại sao ? Do vậy, hắn đã cám thấy

T xem tiếp trang 4

Mua số báo này quý bạn nhớ hỏi phụ bản kết quả xổ số Kiến-Thiết

Bạn đọc Miền Trung nhớ đọc kết quả XSKS đăng lần thứ hai trong số báo ra ngày mai.

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Sa gương cũ

Số 4 — Tiểu Thuyết Phóng sự của VÂN QUANG

(Tiếp theo)

Anh bắt đầu đóng vai đó một cách chính xác quá.

— Dạ, bẩm lạm gì cả mất.

Pâu Hắc Bẻ cay cú, một đã lên, ông tuyên số của cô chẩn đoán đúng một đặt nhỏ một vợ lòng số Bẻ Tô ở đó mới anh lấu hầu lần lên tiếng ở đang.

— Không nuôi là ông có Mau nhà anh đây ?

Một anh Tấu đứt ngưng ra đây ấn, anh là trọn trên mắt lên quan vật thật kỹ cô chất đen đen trên ngão tay mà khách hậu là con mười đó.

Pâu Hắc Bẻ liền hàng nhu cô chất đen quan tai anh Tấu và lại lấu nhau chặt ngân lên.

— Sư cô giống mười ở đây gia quá các ông ? *Mười cô đến ba bốn sự vào đen ngân.*

Mấy ông quả khách ngồi quanh đa cũng vào chân xua tay lượn lên.

— Ở, nhiều mười thật cơ. *Ngu khoát chi cười đùng ấy.*

*Mới tàm giờ sáng, Pâu Hắc Con đi hàng hoa xách ra thay đen gì cứu nhà Ngu Lúc do Ngu cũng cũng mới ngu đây. Mặt thông lui chăng người hai mươi ba tuổi, ăn bận hành bon, mang đung mác thăng nhỏ nhà giữa, lại đến * thăm chu. ở biệt Pâu Hắc :*

— Thưa cậu, đợt cô sơn mất chưa.

— Cô đợp chưa ?

— Dạ vừa đợp.

Pâu Hắc Con hàm ngay cô nó mang đây mặt kế là bận trên mặt, nó hàm hàm ngôi xuống ghế chân không tươi tỉnh cô phải tiên cho thăng lái như mọi ngày. Thăng lái ấn con ngày rành như mọi hiểu ngày là sửa cô con cũng nay mới bị ? — Cô cũng quá Dạ — hay cho tuật đắc — nên thăng lái thân ngay.

*Con lại một mình Pâu Hắc Con trong căn phòng khách rộng. Nó lâm chơn xem hết lo bao nhiêu đồ tô bào khác rất nó lại lâm cần lại lại luôn tỉ sách của Ngu mà trong đó nó thấy có bốn năm cuốn tiểu thuyết của những nhà văn bị gọi cô chỗ kỹ đã tặng đình hoạnh. Trước hết cuốn * Gái nhảy Saigon * có mấy chữ đã tặng như sau : * Cho em, người đẹp và thơm tới đã gặp một lần ở trên phố gã của cô Tuân *. Cuốn * Đuôi Gà Con * thì tác giả đã tặng * cô ngân * lưu. * Gái đẹp chất kỹ nghĩa của một bước chân Building *. Một cuốn sách khác mang vết chữ gửi lại của một nhà văn lừa tuổi cả hàng chữ nghệch ngoạc * Bạn cô cũng cô mấy * Tặng người đẹp trên ngọn đình trột cao ngất *. Sau cùng là cuốn * Thư Mau Xanh * chỉ ném gọn đã cô vat chữ : * Cô đi cô lại *.*

Pâu Hắc Con quăng nó cô mấy cuốn sách lên mặt bàn, nó chưn mày suốt, chán :

— Mỹ các anh nay hầu như gầu, tưởng ai cũng mê văn các anh ấy chăng.

Rồi Pâu Hắc Con không trải lâm gì trong khi chất đợp, nó lại đó mặt cuốn tiểu thuyết ra đọc chơi. Đôi chưng chân nhau cơm nếp nát, Pâu Hắc lại với cuống nhau, rồi lại lấy lấy lên vai nằm ngửa, những con mặt thấy tính nhỏ xíu bấy trong tỉ mỉ kính.

Những thị giờ cho đợt như thế nay nhạt nhẽo ; nó a không thể chịu thế nào được. Trong khi mình vô nhìn như thế thì em cứ ung dung, lăng thăng trên mặt, ngoay mặt, ngoay tai, sau đây toilette ra toilette, thay quần, thay áo, chải tóc, đánh phấn, sơ gương, xức dầu thơm, đánh mang tay. Ấy là không kể đến khi các em mặc nhiều những chăng bỉnh mất thì giờ như thân rồng gió ra chải đi chải lại rất lại lâu vô lâu ở. Thế mà có một đêm nào đo em thấy ông sa đã đầu giường ? Ấy thế mà, nét nhỏ xét quy ở, lý chưa thì đi mất lại phải đi kỹ lắm hết gần giường, gặt tá mới thấy bà vừa thì đang là sẽ xơ ra.

Đã hết đau, nhưng em sắt rằng giọ lại thường hay mắc bệnh tiu lên nhiều mắt cang chẳng lạ. Bởi các em cứ cặp cổ vẫng cũng, vẫng hẳng xương trầu, các em bao nhiêu mặng nào đoán lắm chuyện thường. Cũng vì tôi chơi cô là chỗ đó người cả người ta, chỗ đến đó mà cả mặt, hoặc là bên nam lẫn nữ hết.

Tăng cũng thì giờ cho đợt mặt người đọc vào mặt hoài sáng đợt hết cả thì lên tới một trách hai nhiều bấy nhiêu, tức là hai giờ lẻ bấy phút.

— *Tại sao lại cả cái sự lo bấy phút nhiều như thế ?*

Thưa với quý vị rằng bấy phút đó là thời gió các em làm điệu. Sửa soạn sang rồi, lấy sáng sung rồi, các em con ngồi mặt phanh phách chi mặt, ngồi mặt cầu xã giao chu sang tế vi tính ấy là khái giản, khái mang cái bản mặt đen đã mi mình.

Lại nói về ông Pâu Hắc Con, hàng lục nhắc mặt người hàng của thay trung cả đến nhà em từ tâm gió mà hơn chín giờ mới được em ra tiếp. Như vậy thì trong khoảng thời gian chờ đợi đã của chương mỗi chẳng nhân như con nếp nát. Nó tìm gan phải chăng nhiều mà bỏ mặt nằng tâm nhỏ là nên chương Pâu Hắc Con liền biến điều, mặt bỗ mặt nằng nhơ thì đã gió nhàng hướng đi xuống cùng nhau vắt cái cầu cầu cầu.

Trái lại Ngu thì vườn tươi cười :

— Xin lỗi, mau mau ngu đây.

Pâu Hắc Con gầy sự ngay.

— *Lại đem hàm qua đi chưa ấy quá mà.*

Hàng đang Ngu bật lên cười khanh khách, cười như điên, cười đến nỗi chu Pâu Hắc Con cứ ngẩn tên bao, không biết đâu đuôi ấy cu mẹ.

— Cười kỹ gì ?

— Cười anh ấu cười... hi hi, một anh gỏi lắm cầm. *Anh gia bàm lắm không ấy ?*

Pâu Hắc Con nhìn bà thợ sơn tìm :

— *Anh gỏi nào ?*

— *Anh gỏi gì... Đâu lâm Bích ấy đi đi Ngu điển tên cho nghe. Anh gỏi nào ấy bị kỹ lắm. Con bảnh trai, cao ráo, cũng có vẻ bề quý, như anh vậy.*

Nói đến đây, Ngu ngưng lại mặt chút để nhìn Pâu Hắc Con sa sánh mi Pâu Hắc Bẻ. Hai đôi con cái vẫn giống nhau thật. Cũng có cái quai hàm lạnh lẽ mặt chất, mũi lẻ như mũi tiếc hoàn nhiên, khuôn mặt trái soan bầu bầu, mà người khuê mạnh trang đáng là dân thanh thế Nhân là cũng mặt là con Pâu Hắc giống nhau như đã khuôn hơi nhỏ, nhưng người nhu mình muốn ấn tượng mỗi sáng người ta. A Nhật Ngu lại mim cười rất nét thơ.

— *Mẹ sắp gả nàng giống anh, nhưng... bảnh hơn anh. Sự lấy bận sơ mi mau, vết tăng xem, có le hoách nhiều gì nhạc trăng. Nga bà vẫn tiếp tìm. Xỉ lúy cũng khuyên hơn cái vẻ bản khinh của anh.*

*Pâu Hắc Con bỗ A Nhật Nga chọc điên đến đây thì hết chịu nổi, nó giận thật. Đến các nhất cần phải giận nào là nó. My các ! Sáng sớm ngày ra đã ngồi cho em tốt đem đến một cô mảy gần Đăng bà tuy gọi cô trêu học sĩ cầu— tiếng lắu bậu mà hết là ai cầu — rất đến khi em ra, em lại * ra * thăng bảo tôi hỏi hỏi hỏi, * hỏi mình, * hỏi mình, cái đích gì nó cùng hỏi mình thì sáng nhạt nhẽo ; * em không thể chịu thế nào nổi ! Vậy trường hợp mà trong những quý cô nam đẹp gần nào đẹp thiên tiểu thuyết nay đến thay, gặp mặt em như thế, chắc quý cô cũng khác thôi lên. Chắc quý cô cũng sinh chứ nhận sao nổi. Đến ngày tác giả viết đến đoạn nay cũng phải ngưng bút để là sao nhớ nhớ cho tâm hồn thư đọt của chú Pâu Hắc Con hàm nay ra ngồi gặp ngay ngày đó để nhớ lại người trong cảnh ấy thế mà, nét nhỏ xét quy ở, trên cái cái đoạ nay, giữa cái đã thanh nay, ngay trong lúc quy ở ấy những giống chẳ hiểu đâu nào, cũng bắt buộc, bỗ ý ý tình rập chung tôi từ bước, không để cho chúng tôi tự do làm gì theo ý mình.*

Chẳng trai người Guerè không đáo lắt tôi vẫn vương quốc của Mon-Po mà là Dinh. Đó là một người rất quý mến tôi. Đã từng được nhiều quý Anh, Pháp và chừng 12 thế hệ Pâu Chắc, Chẳng có giáng điệu như mọi Sinh viên đại học đường HARVA-RD, đi giày da có bít mặt và mọi cuốn sổ tay và cũng có cánh tay của ông ngồi chẳng? Tôi có đâm mọi ở cái lần cận đến hiểu cánh tay mẫu nhiệm ông nội Dinh. Không ai không làm một việc gì quan trọng mà không nhìn cánh tay đó đoán hộ, sau khi tuổi nhỏ chết thì lan chi Dinh.

*Chính vì thế tôi đã giải thích cho Dinh ấy bao giờ lối giống * vẫn kỉ * gia lịch thăng của tôi tiên lối và tôi sẽ cẩng yêu tâm chung sống với người GUERÈ nếu được ông nội chẳng khuyên nhủ và phù hộ tôi. Dinh bằng lòng ngay, vì chẳng do biết chẳng lẽ tôi lại không trả một số tiền thù lao nào hay sao khi tôi thành đường gia đình chẳng ? Và chẳng cũng hành điện vẫn lối yêu của tôi, vì như sự hành điện của bà cô mợ ông Mục sư được một đi khách của xin một thành đi đặc biệt trong nhà thờ địa phương, nơi ông cai quản.*

Thành đường là một cánh trang tôi tan thuộc gia sản giống bà Dinh. Cách tay ấy bàn tay ông cụ khi đeo vẻ đen sẫu như gỗ mun; không cho vẻ hình đi đặc. Cánh tay treo lơ lửng ở đầu sợi giây thừng bắc từ trên mà trành vòng một bán thò lá đã. Trên tường treo đầy các lá bùa bằng da, đựng cụ lam vượng bằng gỗ, cung tên, đao, mác, và một khẩu súng cổ kỹ đã vỉ.

Dinh đã nghĩa cho tôi là khi mọi người đinh làm một việc quan trọng (vì dụ sắm đồ sắm bàn, sắm ván, hoặc cắt, trồng trọt một mảnh ruộng mới, đi sa hoặc cưới xin) thì ý thị một đồ sự liên quan tới công việc, và chỉ trong một lát, nếu ông nội Dinh tán thành, cánh tay ông treo lơ trên đó vẫy đi, vẫy lại cho phép lành cho chúng và đưa khi cho bao các lối rồi dần hồn lên ngồi bàn đây định của đường sự được thành công.

Vì tôi có ý định muốn đi lịch, tôi cũi đoi quay đặt lên bàn thờ, đoán cũi cả số mi. Vì Dinh đã tăng khuyên tôi nên đặt mọi đồ vật mình đang đưa tôi, cho nên tôi các cái của tôi, vì như sự hành điện của bà cô mợ ông Mục sư được một đi khách của xin một thành đi đặc biệt trong nhà thờ địa phương, nơi ông cai quản.

Thành đường là một cánh trang tôi tan thuộc gia sản giống bà Dinh. Cách tay ấy bàn tay ông cụ khi đeo vẻ đen sẫu như gỗ mun; không cho vẻ hình đi đặc. Cánh tay treo lơ lửng ở đầu sợi giây thừng bắc từ trên mà trành vòng một bán thò lá đã. Trên tường treo đầy các lá bùa bằng da, đựng cụ lam vượng bằng gỗ, cung tên, đao, mác, và một khẩu súng cổ kỹ đã vỉ.

Dinh đã nghĩa cho tôi là khi mọi người đinh làm một việc quan trọng (vì dụ sắm đồ sắm bàn, sắm ván, hoặc cắt, trồng trọt một mảnh ruộng mới, đi sa hoặc cưới xin) thì ý thị một đồ sự liên quan tới công việc, và chỉ trong một lát, nếu ông nội Dinh tán thành, cánh tay ông treo lơ trên đó vẫy đi, vẫy lại cho phép lành cho chúng và đưa khi cho các lối rồi dần hồn lên ngồi bàn đây định của đường sự được thành công.

Vì tôi có ý định muốn đi lịch, tôi cũi đoi quay đặt lên bàn thờ, đoán cũi cả số mi. Vì Dinh đã tăng khuyên tôi nên đặt mọi đồ vật mình đang đưa tôi, cho nên tôi các cái của tôi, vì như sự hành điện của bà cô mợ ông Mục sư được một đi khách của xin một thành đi đặc biệt trong nhà thờ địa phương, nơi ông cai quản.

Thành đường là một cánh trang tôi tan thuộc gia sản giống bà Dinh.

(Còn tiếp)

BY LINH

Lời tâm sự của một nhà thám hiểm đa trắng :

THỊT NGƯỜI ĂN RẤT NGON mêm như thịt Bê, ngon như thịt Cừu

HÀ-MAI-LAN phóng dịch

NẾU ý chưa tế thì đào Guere ăn thịt người ở miền Tây Phi Châu, thay vì đọ cái mũ cao ngất trên đầu (hauet de forme) nó điểm lại đội một cái mũ nỉ của tiểu nữ ưa bóa, thì ông giống hệt với những ông mũ ưa đội người mà chúng ta thường thấy vẽ trong các sách vở nhi đồng và trong các khái vẽ hài hước hiện tại. Ông tên là Mon-Po nghĩa là "người Bệ Tử" và là kẻ đã cho tôi trí ngụ tại lãnh thổ ông. Dù là một người thâm bề, vẻ mặt tươi cười, chừng 40 tuổi, và đến gần tôi, ông là một người bận thập nhân tôi chưa từng gặp.

Tuy vậy, khi tôi hỏi kiến nơi ông lão đầu tiên, MON-PO chỉ thò ngón Katar, tự tôi, Katar là người đã bổ đã trăng đầu tiên Mon-Po được gặp. Sau khi ngắm nghía nói lâu lắm, ông tự tay lấy các ngón tay thực vào mớ tóc dài mà hung của nàng, đoạn khẩn cần vẻ nhe lên tám hàm răng, ý chừng xem nó ngon mọi tới chừng nào ! Không phải dễ đùng nắng lâm mũo... nhưng như người ta tưởng, nhưng ông muốn vợ tôi thành một trong các thứ thiếp của ông thì đúng hơn. Ông ấy vẫn là tên thổ chế nghĩa đã thế. Ai cũng biết ông có tới 40 bà vợ chính thức và nhiều thiếp.

Tôi đã hiểu bởi thuyết ông đến đây thì hết chịu nổi, nó giận thật. Đến các nhất cần phải giận nào là nó. My các ! Sáng sớm ngày ra đã ngồi cho em tốt đem đến một cô mảy gần Đăng bà tuy gọi cô trêu học sĩ cầu— tiếng lắu bậu mà hết là ai cầu — rất đến khi em ra, em lại * ra * thăng bảo tôi hỏi hỏi hỏi, * hỏi mình, * hỏi mình, cái đích gì nó cùng hỏi mình thì sáng nhạt nhẽo ; * em không thể chịu thế nào nổi ! Vậy trường hợp mà trong những quý cô nam đẹp gần nào đọc thiên tiểu thuyết nay đến thay, gặp mặt em như thế, chắc quý cô cũng khác thôi lên. Chắc quý cô cũng sinh chứ nhận sao nổi. Đến ngày tác giả viết đến đoạn nay cũng phải ngưng bút để là sao nhớ nhớ cho tâm hồn thư đọt của chú Pâu Hắc Con hàm nay ra ngồi gặp ngay ngày đó để nhớ lại người trong cảnh ấy thế mà, nét nhỏ xét quy ở, trên cái cái đoạ nay, giữa cái đã thanh nay, ngay trong lúc quy ở ấy những giống chẳ hiểu đâu nào, cũng bắt buộc, bỗ ý ý tình rập chung tôi từ bước, không để cho chúng tôi tự do làm gì theo ý mình.

Chẳng trai người Guerè không đáo lắt tôi vẫn vương quốc của Mon-Po mà là Dinh. Đó là một người rất quý mến tôi. Đã từng được nhiều quý Anh, Pháp và chừng 12 thế hệ Pâu Chắc, Chẳng có giáng điệu như mọi Sinh viên đại học đường HARVA-RD, đi giày da có bít mặt và mọi cuốn sổ tay và cũng có cánh tay của ông nội chẳng? Tôi có đâm mọi ở cái lần cận đến hiểu cánh tay mẫu nhiệm ông nội Dinh. Không ai không làm một việc gì quan trọng mà không nhìn cánh tay đó đoán hộ, sau khi tuổi nhỏ chết thì lan chi Dinh.

Chính vì thế tôi đã giải thích cho Dinh ấy bao giờ lối giống * vẫn kỉ * gia lịch thăng của tôi tiên lối và tôi sẽ cẩng yêu tâm chung sống với người GUERÈ nếu được ông nội chẳng khuyên nhủ và phù hộ tôi. Dinh bằng lòng ngay, vì chẳng do biết chẳng lẽ tôi lại không trả một số tiền thù lao nào hay sao khi tôi thành đường gia đình chẳng ? Và chẳng cũng hành điện vẫn lối yêu của tôi, vì như sự hành điện của bà cô mợ ông Mục sư được một đi khách của xin một thành đi đặc biệt trong nhà thờ địa phương, nơi ông cai quản.

Thành đường là một cánh trang tôi tan thuộc gia sản giống bà Dinh.

(Tiếp trang 5)

Mê tín dị đoan ...

(Tiếp theo trang 5)

rồi, là do thy thiếc lắm vậy. Chắc chắn thì phạm, nếu không phải là thợ thiếc thì cũng cố liều quan sát thy thiếc. Thêm một chi tiết nữa : Thợ phạm mặc bộ đồ nhà binh. Nhưng tôi lấu kiến không mặc nón.

Sự ngạc nhiên của viên cảnh sát trưởng lên đến cực điểm.

— Sao lại có chuyện đó được ? Chúng tôi vừa bắt được một tên bị tình nghi trong cuộc vụ. Hắn đích thân lấy thuốc thy thiếc, có một chiếc chuyển vô thường hay, đó đó. Theo ý lịch hắn là cựu quân nhân.

Bói sáng là mộng mị có gì thức ...

Giáo sư Tarbaret đặt câu hỏi : Tại sao khối đầu thay bởi sáng Alpha như thay bộ áo giáp sắt, tối sau đó nhìn thấy chiếc đầu cũ bằng sắt tây, rồi từ đó mới suy luận ra rằng : Thế phạm lấm nghề thợ thiếc ?

Giáo sư giải thích : như trên đã nói, những điều mà thấy bởi sáng « nhìn thấy » khi họ « bói mộng » đều có liên quan nhiều ít, xa gần với đời ngày của họ. Ông cũng thấy bởi.

Trong trường hợp vừa kể, bộ áo giáp sắt quả thực có nhiều tương quan với Alpha, vì người Alpha mới nhìn thấy bộ áo giáp sắt trước tiên, và mặt sắt mới nhìn thấy là cái bằng sắt tây. Cho nên Alpha, làm nghề luyện gang và đúc bánh bắc, mà cũng Alpha lâm nghề hoa trang. Như vậy nghĩa là, Alpha thế tuồi giả định anh Hàng, bán chung quanh sắc khéo. Trong khó tân những kỷ niệm thiếu thốn của Alpha đã anh đến sắc khéo, anh bao trang trong hậu trường, mà mang, ao giặt để đong những sắc kịch thời trang đó... vẫn vậy. Trái lại trong thời kỳ thơ ấu đó, Alpha không hề bao giờ nhìn thấy đồ dựng cụ bằng sắt tây (Còn tiếp)

Tình yêu hai mươi

Khi không phương đâu bỗng nhớ hề nhớ, Hồn mơ mộng bỗng nhớ hề nhớ, Tôi gặp anh em đang ngồi bên đó, Trong một thoáng thấy hồn như đã cũ... Rồi từ đây lòng lại đa nhớ nhớ Không lạ lắm những cái đợi chờ nhau Anh ngồi đây, ngồi đó, em ngồi kề bên Mình nhớ nhau — hồn em chợt lẫn nhau Hồn em nhớ, anh chiều đã mất nhớ ! Đôi anh nhớ — Em chớm nhớ lên ! Tay run run cầu vồng ngang qua ngày ! Anh gần đây, ngồi em gần bên đó.

Bước chân anh trên lối mòn xanh cỏ, Trong sân trường nhẳng xăng nhẳng nhẩu Em hăng hoảng, thương nhớ đôi chân Hồn thơ đợi thoáng cơ rồi thương hãi Tôi thấy chiều em — Tôi thấy chiều anh Tình nên cảm, ngồi sau nhóm pe-trol Bên thương yêu trong khoé mắt nu cười Mình ở đây — em ở nơi — anh trong lớp Rồi thơm lạ, ngồi sau khóm lá Lòng ai đang khóc mắt ngây thơ Hồn anh trường nhẳng xăng nhẳng nhẩu Hoa tình yêu chưa ở đó tình xanh Hai mươi tuổi mỗi em buồn lẻ nhỏ Trời mùa hạ mưa rơi rất nắng đi Mưa nắng đang em đi mỗi tìm anh Buồn sang buồn chiều nắng đang em xanh Mà anh cần phương nào xa biển bể Bao nhiêu nhớ trong lòng em thu hết Bao nhiêu nhớ mong em gửi lên anh Nhưng đêm khuya trăng đợi chiều qua mình.

Lòng thân thiết lẻ hoan mình đã gặp, Chỗ thông chín, mùa thu sắc vàng ngà Hồn thơ mộng trong em đang lớn dần Buồn sang buồn chiều nắng đang em xanh Mà anh cần phương nào xa biển bể Bao nhiêu nhớ trong lòng em thu hết Bao nhiêu nhớ mong em gửi lên anh Nhưng đêm khuya trăng đợi chiều qua mình.

Tôi thấy yêu hai mươi ! Tôi thấy hồn Tôi thấy yêu hai mươi ! Tôi thấy hồn Tình nên cảm, ngồi sau nhóm pe-trol Bên thương yêu trong khoé mắt nu cười Mình ở đây — em ở nơi — anh trong lớp Rồi thơm lạ, ngồi sau khóm lá Lòng ai đang khóc mắt ngây thơ Hồn anh trường nhẳng xăng nhẳng nhẩu Hoa tình yêu chưa ở đó tình xanh Hai mươi tuổi mỗi em buồn lẻ nhỏ Trời mùa hạ mưa rơi rất nắng đi Mưa nắng đang em đi mỗi tìm anh Buồn sang buồn chiều nắng đang em xanh Mà anh cần phương nào xa biển bể Bao nhiêu nhớ trong lòng em thu hết Bao nhiêu nhớ mong em gửi lên anh Nhưng đêm khuya trăng đợi chiều qua mình.

Lòng thân thiết lẻ hoan mình đã gặp, Chỗ thông chín, mùa thu sắc vàng ngà Hồn thơ mộng trong em đang lớn dần Thu viên cần lắm, cần mà hàng đi Em hơn nhớ, em hơn nhớ, em hơn nhớ Hình dáng anh mang lên trong lòng em Em nghẹn ngào thầm gọi tiếng tình yêu Em gọi hồng hồi mùa đông hoài chiều.

KIỀU GIANG

Qui bạn mua
Chính - Luận
mỗi ngày mỗi mạnh
— Xin đừng mướn bảo
Chính - Luận

BỐNG TRỐ

Số 4 — Truyện dài của PHI-LONG

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ NHỨT — CHƯƠNG I

Kỳ Ngộ Giai Nhân

Trần Dũng không muốn theo lời sẽ giao quá cần chấp của Mộng Lan nên nói :

— Chẳng cần gì phải dợi khi ăn xong cả ạ. Cô có thể nói cho tôi nó chuyện cô cần tự tay gọi.

— Cám ơn ông.

Nhưng nàng vẫn chưa nói chuyện đó mà khơi vào chuyện khác.

— Xin lỗi ông, tôi muốn biết qua dinh ông ở đâu ?

— Tôi không có gia đình. Cha mẹ tôi mất sớm. Tôi lại không có anh em chi cả. Chẳng cưới vô tiếp :

— Gia đình tôi hiện gọi là gánh xiếc mà cô đến rồi.

— Tôi nghe người ta bảo ông chưa lập gia đình ?

— Tôi độc thân.

Mộng Lan im lặng một lúc, đôi mắt nhìn vào chợp chợp, nàng nói :

— Đời ông thật hạnh phúc.

— Cô cho thế à ?

— Vâng, tôi mong ước được như ông. Được đi đây đi đó, được hiểu biết chuyện đời mà không lận lâm trí.

— Cô đương tưởng thế, nghệ tôi khác cực lắm. Phải tập luyện từ nhỏ đến lớn, bị nhiều bắt buộc hơn người khác. Nàng ngay by chi nhiều răng buộc, bộ ở y tính rập chung tôi từ bước, không để cho chúng tôi tự do làm gì theo ý mình.

— Cô cho thích nghề tôi nữa không ? Có đông nên nhiều bề người đẹp để của nó mà vào cho người trong cảnh hơn cảnh cô đang sống. Trong cảnh xiếc của tôi có bao nhiêu người muốn một mái gia đình như nhà cô, bay một vùng nhà quê nào. Họ mong muốn sống yên lặng với cuộc đời nhà nông, chăn nuôi, trồng tạo by có tay quyền. Tôi biết chúng ta là người đưng nói nay trong nói ay. Ở hoàn cảnh này thích hoàn cảnh kia, nhưng chính người ở hoàn cảnh ta thích lại muốn đến chỗ của ta chăn.

— Ông nói vậy thật. Tôi không hiểu sao mình cũng cũng cũng ước mơ một gia đình như thế. Tôi cũng thích cuộc sống thôn quê. Tôi cũng muốn sống yên lặng với cuộc đời nhà nông, chăn nuôi, trồng tạo by có tay quyền. Tôi biết chúng ta là người đưng nói nay trong nói ay. Ở hoàn cảnh này thích hoàn cảnh kia, nhưng chính người ở hoàn cảnh ta thích lại muốn đến chỗ của ta chăn.

— Tôi cũng thích nghề tôi nữa không ? Có đông nên nhiều bề người đẹp để của nó mà vào cho người trong cảnh hơn cảnh cô đang sống. Trong cảnh xiếc của tôi có bao nhiêu người muốn một mái gia đình như nhà cô, bay một vùng nhà quê nào. Họ mong muốn sống yên lặng với cuộc đời nhà nông, chăn nuôi, trồng tạo by có tay quyền. Tôi biết chúng ta là người đưng nói nay trong nói ay. Ở hoàn cảnh này thích hoàn cảnh kia, nhưng chính người ở hoàn cảnh ta thích lại muốn đến chỗ của ta chăn.

Chàng vẫy vẫy và nói :

— Thôi đi cô, tôi không thể giúp cô được, vì tôi chỉ biết bắc vai cao bong bóng, chẳng biết bắc người.

Mộng Lan lại đặt nói :

— Ông biết lắm thì. Tôi nào đâm cây dòng làm việc đó.

— Vậy cô cần gì tôi ?

— Tôi muốn yêu cầu ông dạy tôi bắc vòng thôi.

Trần Dũng mỉm cười, nói :

— Tưởng chuyện gì khó, chuy chuyện ấy rất dễ. Tôi gọi thuộc cho cô một tay vòng tài thôi, bắn trăm phát không sai.

Chàng tiếp :

— Người đó là bực đàn anh của tôi. Tôi gọi ấy là anh Ba, ông một chân nhưng anh ấy vẫn cho bắn giỏi như xưa.

— Ai thế anh ?

— Hắc Bằng.

— Tôi có nghe danh ông ấy.

— Đó là người mà cô có thể tin cậy được. Anh ấy đã sức dạy cô thành một tay thiện xạ.

— Xin ông vui lòng giúp tôi. Tôi đã trông thấy tài năng ông.

— Nhưng tôi không thể nào giúp cô được, vì tôi không có thì giờ. Cô biết bao đêm tôi phải biểu diễn, bao ngày phải tập luyện, tôi làm gì còn thì giờ nhiều ?

— Xin ông vui lòng tôi ạ.

— Cô đến ơn tôi nhiều thế nào, tôi cũng xin từ chối. Cô nên nhớ Hắc Bằng là bạn. Anh ấy đang nghèo, giúp việc lắm nhẩy là may và có công nó người đây cô tới thành người bảo giút.

Mộng Lan có vẻ buồn khiến Trần Dũng không khỏi bối rối, chàng thấy tự chối lời yêu cầu nàng rất khó khăn, vì chàng nên nàng.

(CÒN NỮA)

THÁNH TRIỀU BÍ SỬ

Số 4 — Dịch giả KIM ĐIỀN THIẾU LANG

(Tiếp theo)

HỒI THỨ NHỨ

Truyện lâm tình dữ gái yếu lia hồn

Trút bỏ phong trần thư sinh trượng nghĩa

Nàng khéo vẽ đem cái thâm ức của nàng kể cho ta nghe. Nguyên lai nàng là người ở Hoài-An mà cha cho nàng sự thuở nhỏ. Lúc nàng lên mười tuổi, gặp năm mất mùa, nhà nghèo, bị người trong họ hàng bán cho nhà họ Cao làm đầy tớ. Chủ nhân họ Cao là Tri Huyện Triết Giang, nên nàng theo đến cư ngụ đất Hồng Châu. Chủ nhân không có con trai, chỉ có một gái độ tên gọi là Du Cầu. Bởi nàng là Cô nhỏ là tôi hoa phong phú, nhỉ tiếng là ngoài đẹp Nguyên đến nhà hay rất nhiều, nhưng Du Cầu đã quyết tâm phải bảo chọn cho được người đó mạo trong đường thì mới bằng lòng làm vợ. Chủ nhân vẫn quý nàng nên cho nàng được tự do xét chọn. Có một hôm, Du Cầu đem chân bảo bà Tây Hồ lụ nhân nhật được một thi của trên đó có vẽ một chàng thiếu niên đang đọc Bắc Sử giữa nơng hoàng hôn mà mặt vẫn gỉ, đầm ngày chỉ ngắm đọc bài thơ bài được đó. Chưa gặp vẫn ngày Du Cầu bảo nhà bà Tây Hồ lụ nhân trong, chủ nhân đã biết nguyên ý, mời nhà người mai mối đi khắp bốn phương để lo tìm kiếm chàng thiếu niên ấy. Nhưng mấy tháng sau, chủ nhân mới được biết rằng chàng đó là người Hồng Châu nổi Được biết, tức đến Du Cầu không biết, không sau đến cảm được tin tức, mà bắt chàng thiếu niên kia đến với Thiên Tân nhằm mục đích mua chuộc cho được cô gái yêu kiều đó cả mà

MÊ TÍN DỊ ĐOAN HAY LÀ KHOA HỌC THỰC SỰ ?

TRƯỜNG ĐẠI HỌC HÒA - LAN MỞ LỚP DẠY LÀM THẦY BÓI

● Sở cảnh sát nhờ thầy bói tìm kẻ sát nhân

★ Thầy bói chỉ bói trúng tùy từng chuyện...

Sưu tầm của NGUYỄN-TRƯỜNG

(Tiếp theo)

Giáo sư Tenhaeff cho biết : ông có đầy đủ hồ sơ về một thầy bói sáng chuyên biết về các vụ trộm cắp. Khi được đưa vào những vụ điều tra, một ngày sáng ngồi hoàn hỉ, và trong nhiều tuần lễ sau đó nói trúng tới bảy. Nghiên cứu về đời sống, người ta thấy rằng năm người bảy tuổi ý đã bị giảm đi để oan là ăn cắp tiền và bị đánh đập tàn nhẫn. Bởi lẽ đó ý thích bói tìm kẻ cắp là phải.

Ao giáp sát có nghĩa là sân khấu

Từ những điều thấy bói sáng * nhìn thấy * đến sự giải thích những điều đó để tiến hành cuộc điều tra trong thực tế, không biết bao nhiêu là nhìn lầm có thể xảy ra. Giáo sư Tenhaeff nói ta một trường hợp điển hình như sau :

Tháng mười năm 1952, một cảnh sát viên ở thị xã Werzdon bị bạnh hung xuýt bỏ mạng. Ngay buổi sáng bảo chỉ loan tin này, thầy bói sáng Hipes gọi giấy mời cho viện Siêu tâm ý học :

— Những điều tôi nói, có giá trị gì không ? Tôi quá viện giải thích. Vừa rồi đây, cảm tôi bắn đọc tin một cảnh sát viên bị bạnh hung, đột nhiên tôi * nhìn thấy * rõ ràng của bàn đã phụ tùng sân khấu Lange-Nierwestzast. Chắc bắn giáo sư biết cửa hàng đó. Đặc biệt nhất là tôi * nhìn thấy * trong tủ kính có bộ áo giáp sắt kiểu thời Trung cổ, trong bảy ở đây từ lâu. Tôi nghĩ rằng thủ phạm vụ này ở loanh quanh gần cửa hàng đó ! Giáo sư thử bảo tin cho cảnh sát biết xem sao.

Giáo sư Tenhaeff nói tiếp :

— Lời chỉ dẫn đó hết sức mơ hồ. Nhưng từ trước tới nay, Alpha vẫn thường hay nói trúng. Tôi liên gọi cảnh sát bảo cho họ biết đầu mối «thần bí» đó để họ nhờ một cuộc điều tra. Chẳng thì cho đợi kết quả, mất không thấy gì cả. Cho tới mười ngày sau, cả tôi và Alpha đều được mời đến sở cảnh sát. Người ta chỉ cho chúng tôi con nhiều gói chưa những vật không biết. Alpha nói ngay :

— Tất cả những đồ vật này là của viên cảnh sát bị bạnh hung. Tôi «nhìn thấy» khẩu súng sáu. Khẩu súng sáu nằm dưới những nao hoa của một chiếc khăn xe.

Viên cảnh sát trưởng vô cùng ngạc nhiên :

— Đúng ! Đúng là khẩu súng lục của bản tôi. Khi bắn bị tấn công, khẩu súng rơi xuống đường, rồi bọn chúng của kẻ đã nhanh chân lên trên khẩu súng.

Được mục lục, "trên nhập khẩu", Alpha nói tiếp :

— Thủ phạm vụ này thích đi rảo. Tôi còn «nhìn thấy» chiếc thuyền hàn thường đúng đó đi chơi. Trên thuyền có đủ cả bàng chài tay, có phiêu lã bằng đồ thoát nước.

Rồi đột nhiên mặt Alpha sang người, nói lại cả giọng :

— Trời đất ơi, tôi biết rồi ! Tôi biết tại sao bàn sự lại bắn vào tôi lần «thứ 7» bộ áo giáp sắt. Bộ áo giáp sắt ấy và cái đó có tên «thần tượng» vừa

(Xem tiếp trang 2)

TÂM SỰ

Truyện xây ra ở nhà hàng Bà-Đa vào một chiều thứ bảy. Cô bài cô gái mới nghĩ tâm sự với nhau :

Cô A nói :

— Bà ơi, tối hôm qua tao gặp thằng C...

— Thế à ? Đại lắm tao không gặp, nó C. Có chuyện gì không ?

Cô A bĩu môi :

— Sao lại không ! nó cứ sống nọc vào phòng tao ... Nó mặc độc cả quần áo-lót thôi !

Cô B ngạc nhiên :

— Thế à ? thế mày tính thế nào ?

— À, tao thấy nó, tao liền mắng cho nó mấy mắng liền !

— Mắng mắng nó như thế nào ?

— Tao bảo nó là tao không thích tiếp một thằng ăn mặc quần sa-lôn như nó ....

Cô B lắm :

— Khá lắm ! Cái thằng C thì phải đếp chất như vậy nó mới tởm ! Chả là ở cạn phải trở về nhà điện com-le, phải không ?

— Không !

— Sao thế ?

— À ! nó sống một người trả rồi trả lời ...

— Tao vừa nói xong, là nó ... tao bảo ngay ra !

DÂN CHỦ TỰ DO THỰC SỰ LÀ VŨ KHÍ SẮC BÉN ĐỂ THỐNG NHẤT HOÀ - BÌNH

MỘT NGÀY MỘT TRUYỆN

TÌNH THƠ

Truyện của LÊ-HOÀI-TRINH

THẮNG tên trói nằng chang chang. Thanh lênh vai chiếc áo mông vào người, đặc ba phòng nhanh về nhà Thủy. Những đợt nắng đầu tiên đực đại vào một ánh nhạt trong tinh yêu đang bùng nổng trong lũng ngực mãi khi anh thấy nhớ đến mình mái của cô gái mười bốn ấy. Tình thơ trẻ giữa Thanh và Thủy ; bắt đầu lũng mở bao, mà đến bao lần ngờ anh cũng nhớ Thủy đến, nhớ rồi. Mỗi buổi chiều Thanh đưa Thủy đi xem hát bóng. Mỗi bữa tuổi Thủy nghỉ thơ và khó đại quá, nàng chưa biểu nhiều. Điều sây làm Thanh vừa xem vừa giải thích để Thủy hiểu.

« Mẩm ảnh hết đầu tài lại. Mặt trường cướp nhau nhau, bắt cả mấy thiếu nữ đem nào một cần lũa hoang. Hãn ta định đó trò ép liều nữ hoa oai nàng. Thanh tình một chàng trai hào hiệp xuất hiện ra giết thoát cho nàng. Sau một phá gỗ trên tranh đa lệ, dưới đường gươm bắn của chàng trai trẻ, Cái phương kỉ tử thương. Cảm mến tài ba của chàng, thiếu nàng nghe lòng mình rung động. Mặt mỗi tình nở giữa hai tâm hồn. Thế là hai đôi mặt nâng chén gối sát cùn chưa trên mão hoa. Sau đây nàng lại tỏ yêu lên mà chàng mặt cái. »

Thanh bỗn thấy không phải cùng chung một hoàn cảnh như thế, mà vẫn cố nghe thơ của Thủy.

Đêm ấy Thủy không tắt nào ngủ được, hương vị của nụ hôn bàn đầu cứ êm ánh mãi trong nàng. Mọi cái gì êm đềm trong tình cảm giữa nàng và Thanh bắt đầu thay đổi trong lòng Thủy, nó biến thành một vầng đã lâm Thủy rung rung nước mắt, vang vương nỗi lo sau. Thủy đã nhìn Thanh từ sự đay đã, chiều chuộng, vui đùa, nghịch ngợm. Bây giờ mọi sự bỗn — sự hòa đã chuyển hướng cả nhưng ngày trình trắng em đềm. Nếu Thanh không đề nơi, đầu ép cả nàng cảm trong lâm bồn mình, có là anh đã bỗn Thủy từ lâu anh, mà bắt buộc lại cái đau mà đã nhiều lần anh thăm tự hứa với mình là phải cố gắng bao thanh đủ thời gian để bắt được phẩu kéo dài đến đau đớn nhất. Thế là Thanh đã thực hiện được ý định của mình qua những cuộc đi chơi xa xôi với nàng cảm đã ngăn trở đầy trong tim. Anh đã bỏn Thủy [illegible] nhưng cái cảm trong tự nhiên của anh đã biến mất. Nàng ngỡ chỉ bỏ cho những tài mình quá ngang, đã khiến nàng phải khóng tan trong [illegible] thế là mở vệ ngự trị mối lòn hai người gần gũi nhau. Vẻ bộ mặt lòn nhiên, quyền lượng như hai anh em ruột trong gia đình giống biểu dang thanh bạch, mặt thứ gì nhẹ nhàng, tang buồn cho nhưng. Mà đây hai bàn mặt Thủy mơ hồ được, Đó là tình yêu. Những buổi chiều sau đó, mỗi lần Thanh đến đón Thủy anh không còn vẻ tự nhiên như trước nữa. Chốc chốc Thủy lại gọi cho Dũng mở nước cờ và mong thắng cuộc để trả đòn cái bỏn bỏn trước. Thủy thèo đòi tăng nước cờ của Thanh. Anh ra vẻ dàm chiều lòn Thủy bọn ngàn. Dũng và Thanh phải đàn 3 ván để phân thắng bại. Vẫn đầu Thanh thắt bại. Khoái chí, Thủy reo lên :

— Một ván tiếp theo Thanh thua thì không có vàn thứ 3 đây nhé, và hiệp đình sẽ được thi hành ngay.

Thanh nhìn cười gục đầu. Thanh thắng cái lắc mắt của Thanh lại chạm phải cái lắc mắt kinh hồn của Thủy. Vẫn thư bạn Thanh đang cố tra mà bạn phải lâm tướng khóng có dường tiên thôi. Dũng bỗn vai nhi. Thay có vẻ nóng mũi, nàng vẫn tinh :

— Dũng lo, con vàn thư ba mà ! !

Vẫn thư ba thật là ly kỳ, vàng tươi. Thanh đành rất kỹ và tua quân qua sông như thác lũ. Anh cho phào đầu, thực sự chiếu rút lâm Dũng sắt cả mặt phút, một xe. Nàng long qua Thủy nhảy vào

— Anh đành nhờ chạch ! ký. Đề Thủy đánh cho.

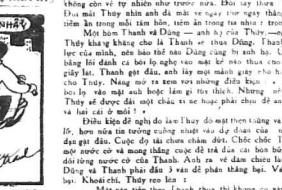

Thủy đánh rất cờ nhưng quên của Thủy đi bị quân Thanh chặn đường sau, nên nàng phải chạy theo tăng trên chiếu thắng. Thủy đến sẽ bị bình thường. Thủy đm ở :

— Thắp sen mèo nào lại cần miêu vào ! !

Thủy chỉ là 49 gốp phải Thanh là 50. Anh hy sinh một ngựa và bọ nếu của Thủy mà vẫn thua nữa. Chưa chán đời nhưng, đến phút cuối anh lấm Thủy nàng hăng cả mà. Thủy cố gắng đến chiến thuật nhưng, Thanh đã ! ! Mặt Thủy nhăn đầu xuống. Thanh nói như một vị trưởng :

— Thế nào ? Đầu đường chạy ngoài một trong hai điều kiện của ta chọ ?

Thủy nghĩ, điều kiện mặt... đi xa nó với Thanh. Trong rạp hát bóng tối mờ ảy. Thanh hăng chỉ thì bàn nàng là chân mười cái thì mười cái thì ngày. Thủy là chịu điều kiện hai.

— Điều kiện hai. Nhưng anh chỉ Thủy một lát nhé !

Thanh nói cười gật đầu.

Thủy đi xuống nhà sau. Vẫn nhanh chân lâu thoát, kẻ nọ chạy trao phân thương cho người thắng cuộc. Chuyện đôi phương xảy trao và phạm hiệp đình lâm anh cảm lâm. Cảm tưởng được thanh toán những điều kiện mà anh đã say sưa dự định càng lên Thanh ở đem. Thủy chẳng tức gì xét Thanh điều ấy, nhưng cái sự bỗn bỗn đầu của nàng vẫn mãi trên đầu mối của nàng. Bây giờ nhắc lại lâm Thủy nhớ đến hương vị của đôi mối chưn vàn nhau — ngọt ngạt bùi bùi, thơm thơm rất ư là khó tả ấy. Thật ra Thủy cũng muốn cho Thanh hôn những Thủy e sau nhỏ bỗ bai đưa cả xa cách đó ngày Thanh lại quen tình hôn đại vào mấy cô vô sinh ở trường thể phiền.

Thanh nhạc sống vui tất cả mối tình đầu 18 của anh, mối tình thơ ngây và đợp ly lâm anh thấy khuây lăng được nhỏ bỗn nhạc gia đình. Những ngày tăng Thủy là những ngày có đơn vào nhiều nhất trong đời anh. Trong gia đình Thủy, chẳng mấy ai đẹ ý và hay biết vẻ mối tình đó. Nếu có thấy sự thật mà quá vô của hai đứa thì bọ cũng chỉ cho là tuổi trẻ nông nổi, hợp ý nhau thì tìm nơi nơi, quyền luyến nhau. Hoặc người lớn xem có thấy Thanh đưa Thủy đi chơi bọ cũng cười bảo "anh em ruột ăn mà. Điều ly cảng lâm Thanh đề dài đi vào cái quan niệm tình yêu đơn đợp "ruột đường và hướng thụ" của anh.

<Oo

Thủy và Nga — em nàng —đang chơi bời tây trong nhà. Mũi mà Thủy không thấy Thanh vào. Luôn địp Thanh bỗ gửi đi lên lại phía sau lấy tay bịt mắt Thủy lại. Nàng chỉ chơi bẽn

— Quý nào thế ?

Nga tanh mách

— Ý chết ! "yêu" đây chớ ly.

Thủy biết là Thanh ngay nên nói :

— Anh Thanh chơi bời với tui em cuối.

Thanh bỗng tay ra. Anh nói

— Chơi thì chơi nhưng, phải có an thua gì ấy tế chứ.

Nga thêm vào :

— Ăn thua gì hãy giờ mới được chớ ?

Thủy vẫn thích cái trò của mình hiểu nói :

— Bói ly vào một ke lắm.

Thanh chơi bài tới đó, nên anh tính kế thắt lại :

— Thôi Thanh không thích chơi bài.

Thủy lòng lên

— Ê ! mấc cỡ, sợ thua nguyên là em ?

Thanh nói vòn nói xin :

— Không phải đây sợ thua. Nhưng sợ ai đây sẽ vi phạm hiệp định. Thủy quay ra đầu ly.

— Ủ ! thế đây vi phạm hiệp định. Có giỏi thì đem ra Ủy-hội Quốc tế xem nào.

— Ô ! em ỳ đình lâm nghị đây à, nghị gì nữa đây cơ. Nghị hiệp !

Thanh, Thủy và Nga đều cười ồ. Trời tối tử bao giờ. Mưa ngoài nhỏ nặng hạt. Thanh nghĩ đến quãng đường vắng mà anh phải cơ đơn trở về. Nhưng anh vẫn gợi trò đăng tanh. Tự đưng anh buồn bẩn. Thanh nhìn lại ngày đợ qua mau... Thấy Thanh tự ly. Thấy bỗ :

— Anh Thanh lại lâm the gây à ?

Thanh cười gượng gạo. Thủy lại hỏi :

— Nàng thơ cô đợp không anh ?

— Nàng thơ đẹp lắm, nhưng nàng thơ của anh thì "xác lắm".

Thanh thích nói câu nào đó có thể gây gẫm vào đó hai chữ ác lắm; gợi lại lời nói bóc bóc của Thủy ngày xưa mà anh đã xa đề Thủy nhìn sang cái nguyệt đi nhìn hỗ kiện đm địp đó.

Cho cho mọi người đi vắng cả. Thanh lên đến bên Thủy nói nhỏ vào tai nàng

— Anh hôn Thủy nhé ? —

— Ừ, nhưng cho anh hôn mà thôi nhe !

Thanh gật đầu, Anh nàng cảm Thủy, đôi nói nàng vớt mượt, mượng đó, anh quên nói bỗ Thủy đi. Đôi nói anh bỗ nhiều lần mà vẫn tìm về trên mối Thanh. Anh ghỉ chặt mặt và quá yêu anh cảm mối Thủy gần trên Thủy đây anh ra, đôi mắt đen nhỏ đầy đuốc mắt : Thanh ghi Thủy vào lòng bàn tay.

— Anh sin lỗi Thủy !

Thủy rúc đầu vào ngực anh :

— Hai năm nữa cô lớn không Thủy ?

Thủy gật đầu rồi nói nhỏ bằng sức cảm đồng tiền nhỏ đặt trong lòng nàng.

— Lần đầu tiên Thủy đã biết rung cảm vì anh, thì lần đầu cũng em cũng chính cũng đợi anh, em thương anh quá đi, anh Thanh.

" Đường bỗn chỉ bỗ người yêu bỗ nhỉ.

Dù cách ngàn sin gặp trọn lên đây "

— Thôi anh về đi.

Thanh phóng xe trở về nhà. Con đường sau cơn mưa vừa đi, lòng thoáng dưới ánh đèn đêm. Bóng đáng Thủy đưa biến trong lòng anh. Qua công viên Thanh bỗ phẩm thơm hòa hoàn, anh nhớ đến Thủy trong giờ đưa. Thanh mơ mộng nghĩ đến ngày mai. Đêm [illegible] anh Thủy sẽ nhung chiều đợng một tình yêu chân thật đợp đẹ.

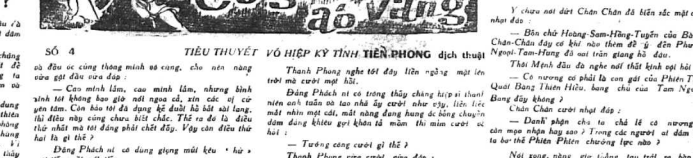

Cô gái áo vàng

SỐ 4 — TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH TIỀN PHONG địch thuật

Thanh Phong nghe tốt đây liền ngẩng mặt lên trời mà cười mà hỏi.

Đông Phách ni cô trông thấy chàng hiệp sĩ thanh niên anh tuấn nói tao nhã ấy cười như vậy, liền lấy mắt nhìn mặt cô, mắt nàng đang hung dữ bỗng chuyển dần dần khiêu gợi khêu là mồm thì miệng cười cô hỏi :

— Tướng công cười gì thế ?

Thanh Phong vừa cười vừa đáp :

— Tôi cười ni cô đã thua đệ mà lại đa mà rồi cũng cố nói trái ngược hết.

Ni cô ngạc nhiên hỏi :

— Cớ nhân nói nói không phải sao ?

Thanh Phong vẫn cười mà nói :

— Thua rồi, nếu cô là người thông minh sẽ phải sống cho được những cô nương nhà thì mà nào cũng phải chết phải không ?

Ni cô hếp hơi mắt lại nhìn Thanh Phong cười điệu đàng và trả lời tiếp :

— Chẳng lẽ tướng công không muốn sống sao ? Tướng công nên biết nhiều người nào mà tới không nữ giới, thì người đó sẽ được hưởng nhiều thứ hay lắm.

Thanh Phong trong ngược đôi lông mày cả cười và nói tiếp :

— Bây giờ Thanh Phong ta có thể chết bằng sống cũng vậy mà chết cũng chẳ sao. Nhưng nếu cô phải biết lại lịch của cô nương này không phải là người tầm thường đâu, nếu cô đụng đến nàng ta một bàn tay hay một ngón tay chỉ sợ ni cô tan xương nát thịt mà vẫn chưa đủ thương tội đâu.

Cô Hân Đạo sĩ đứng cạnh bà ngăn thấy Thanh Phong nói nhiều lời rất kiêu ngạo và tỏ ra khinh thế rất xen lợi nói :

Diệu Chân tâm mưu đã nói qua trong đời này có là không tiếng tăm ra một người nào mà đám trêu người anh em chàng ta cả, cũng cả bề nông cạn cả cả lẫn đầu.

Y chưa nói dứt Hân Chân đã biến sắc mặt cười nhạt đáp :

— Bẩm thờ Hoàng-Sam-Hàng-Tuyên của Bàng-Chân-Chân đây cố khi nào thêm đề ý đến Phương Ngọc-Tam-Hung đã oai trên giang hồ đâu.

Thái Minh đầu đà ngăn nói thất kinh vội bảo :

— Cô nương cũ phải là con gái của Phiên Thiên Quái Bàng Liên Hiệu, bàng chủ của Tam Nguyên Bang đây không ?

Chân Chân cười nhạt đáp :

— Danh phận của ta chả là cả nương lại cần mọc nhân hay sao ? Trong các người ai dám tiếp ta bư thả Phiên Phiên chưởng lực nào ?

Nói xong, nàng giơ tăng tay trái ra, bàn tay hướng xuống bên dưới, cái đó bàn tay phải lớn lên trên bàn tay trái. Đôi mắt nó cứ ngó nhìn thẳng vào mặt Phương-Ngọc Tam Hung và người đã đợt chỗ lại chưởng ra tân công luôn.

Đông Phách ni cô đã nhận ngay ra chưởng phép khắc mão của Chân Chân đang là chưởng phép độc đáo của Phương-Ngọc Quân Tử. Nó vô liên tam hung-vân cười của đồ-tử :

— Bảnh Cô nương chả cố hiểu lắm, nếu chúng tôi biết là cô nương khó nào chẳng tôi lại nể nhau thế ? Cô nương nên biết thế là tôn thân của ấy là của cả là Mi Hương Tiên Tử Khăng Lăng Tiêu đây. Nếu cậy tài lại cần là kẻ trên của cô nương nữa.

Chân Chân đã biết Đông Phách ni cô Diệu chân đạ là bậc thân của người thiếu thế là của chu minh. Nhưng nàng muốn lợi dụng Phương Ngọc Tam Hung để tìm kiếm Lâu Sơn Tam Sát để cầu Mạnh Hàng Tiên thuật nọn cho nên nàng mới giả bộ thất kinh ra mặt tiếp :

— Thế ra ni cô là bạn thân với Khăng Đ. nương của tôi đấy ư ? Thế ni cô có biết dại ca của Khăng Đ. nương tôi là Khăng Đại Đăng cùng Hân Ngọc Chân Tử nên Chân cũng là đệ tử Tô Xuyên Văn Nam đã đưa nào đề tìm kiếm tung tích của Lâu - Sơn Tam - Sát để cầu giệt lợi.

(Còn tiếp)

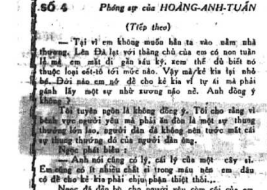

SỐ 4 — Phóng sự của HOÀNG-ANH-TUẤN

(Tiếp theo)

— Tại vì em không muốn hắn ta vào năm nhà thương. Lên Đà Lạt với thăng chồi của em có nơn tuần là mà em mất đi gần tiếu kỳ, em thấy đã biết nó thuộc loại cét-tô tồi nốt nào. Vậy mà/ké kia lại nhỏ hắt. Đời nào em nỡ để cho kẻ lừa vì tự ái mà phải lấy một sự như sương nào nè. Anh đồng ý không ?

— Tôi tuyệt nghe là không đồng ý. Tôi cho rằng vì tánh vụ người yêu mà phải ăn đau là một sự thường thường lớn lao, người đàn đã không nên tước mất cái sự thông thường đó của người đàn đàng.

— Nếu phải hiểu thế thì em đồng ý.

— Anh nói cũng có lý, cái lý của một cây sĩ. Em mong có ít nhiều chết sĩ trong mấy nên em đâu có để cho kẻ hèn phải chịu phần thiệt thòi...

Ngọc đã đến bên cho người yêu cóm cói của em như sau đây :

— Trước hết, em trong bề tất cả, cho thăng chồi đó vào một buổi sáng Đà Lạt mờ sương — xin phép tả như thế nào cho thông cảm, đặng với người yêu lâm đàn của em chạy trên đồi một chân trời thơm phức mặt mà « Tình Phan Thiết, I trong những gió hương đanh tiếng của... nước mắt !

— Kể đến, em lưu cho người tình một sự đau khổ bằng cách cho đường sự đi đến mấy cái bạn ngu mà, mặt kép bắt nói hương đanh tiếng, tích về thế đó.

Ngọc giải thích về lý do cho rời người tình bằng thông tư :

— Em đồng ý bị người yêu cho đi nghỉ phép trong hay nước đang mà là mặt đến đau khổ, nhưng thế hồi ở cái thời đại nay được đau khổ vì tình yêu nhất là tình yêu lâm chơi, có phải là đề đâu ! Em tợ cho bắt cho chăng đau khổ nghĩa là em đã tặng cho chàng một kỷ niệm quý hóa bằng thả là được !

— Ngọc ! Em có hay đọc bộ Phụ Nữ Đánh Đàn không ?

— Đọc giả trong thành. Tại sao anh hỏi như vậy ?

— Anh nghe nói thì hồi chơi, đồng đó ? Em có tiếp tục đào sau anh nghe vô vọ lơn kép cải lương...

— Ngọc không bằng lòng — em chẳng là sự không bằng lòng đó bằng những cái thành hạnh bằng vai, vào tong, vào bụng tôi !

— Đừng nói nó mặc lịch sự mà sao ăn nói kinh thế ! Tôi tuy, em cần nhà không được tuổi đến cái tiếng "lớn". Em bao đăng cho anh hay, nếu anh không vào lớn em thì em phải chết "nghẹn" ?

Ngọc nói tiếng "nghẹn" một cách khá cô nhạc nghe thật đề yêu. Là một Cái Hiu của một làng nhỏ, thuộc tỉnh Phú Lý (Bắc Việt) Ngọc đi cư vào Nam, lớn lên ở miền Nam, ăn không biết bao nhiêu kỷ giá sống, hớp không biết bao nhiêu hột vịt lộn và gặm không biết bao nhiêu mái sườn riêng mới nói được cái tiếng «nghẹn» ngọt ngào, lãng lơ và nũng nịu.

Tôi nhìn Ngọc cao ráo, tóc đánh rối chải cao, thơm quá, không khỏi nghĩ rằng đó sao thì Ngọc cũng thuộc loại người may mắn trong cái cuộc bậu tiền đau khổ sáy. Vì thế đối nước không bị cái đời, vì thở không có cuộc đi cư thì ở một miền quê nghèo nào đó, Cái Hiu đây có thành cô Ngọc và cô Ngọc đây đã thành một nữ sĩ ? Ai mang cái tên gồm ba chữ mà một số người phải ước, phải đã thành trên đầu mối đề hết mỗi khi tỏ ra mình là em hiểu cái thế giới Sàigòn Ba Đêm ? Riêng về phần tôi nếu không có những biến chuyển to tướng như đã đề cập trên đây thì gì được hân hạnh quen biết cô nữ ca sĩ mang tên Đặng Thị Ngọc trong thế tân cước học nhạy ?

Người ta bảo là khi tôi mải vụy nghĩ những chuyện đen ở bài mới của tuần, mặt tôi thêm ra. Có lẽ như thế vì lúc đó, Ngọc nhìn tôi với cặp mắt của bộ mặt sắp nước lên hi hi.

Bỗ đưa nào không ngượng khi bị người đẹp chiếu đến phía thèo kiểu đó ? Tôi thấy thèo chân thừa tay không chạm được !

Tôi phải kiếm một cái nơi nói cho chuẩn. Tôi bèn nói :

— Em ạ !

— Dạ !

— Tại sao em lại cho kẻ kia rời đề Ji mà kẹp Cải Lương ?

— Trước hết, em yêu cầu anh đừng gọi bất cứ ai là «kẹp Cải lương», "đào Cải lương" hay «soạn giả cải lương».

— Tại sao ?

— Tại tôi cả những người phụng sự sân khấu cũ nhạc hiện đã tiếp nhận "thì em vẫn nhớ hồn Việt Nam" đều là những cây tự ái. Những cây tự ái đó không muốn bị gọi là «đàn cải lương».

— Ô hay ! Cải lương thì có gì là xấu ?

— Sự thực là như vậy, nhưng hai tiếng "cải lương» thường được người ta nói bằng một giọng khá kém lịch sự !

Thế là Ngọc bảnh "cải... ... Ngọc bảnh sân khấu «thì có vẻ nhạc kịch Việt Nam». Cái lý do chính vì vụ bảnh vực này, thực tế, không phải vì Ngọc tha thiết với một bộ môn nghệ thuật bình dân nhất của đàn tộc mà vì trong cuộc đời của em, em đã có lần tới yêu của cây vọng cổ, đáng hơn, mà yêu mà anh chàng đẹp trai biết gần cô đã cả cái cây vọng cổ.

Thêm một nhận xét nữa về Ngọc : Tuy thuộc loại ca sĩ chuyên môn hát những bài đặt gần, nhưng thế nhạc người hòa nhập cùng, Ngọc luôn luôn là một cô gái có tâm hồn... đàn tộc. Chỉ cần một sự đẹp trai cái đàn tộc là Ngọc chẳng kìm đề chẳng tỏ cái tâm hồn đàn tộc-nhân nguyên rạn chưa bề sóc mở của em.

Riêng về vụ yêu con người tôi tôi ở Phan-Thiết, Ngọc đã chẳng tỏ cái tâm hồn đàn tộc của em tới mức tôi đã cảm thấy em cũng là một tiếng hát của tôi

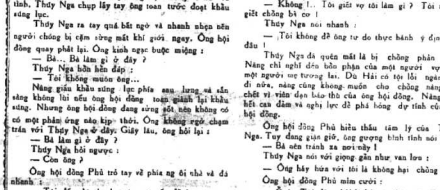

SỐ 4 — TIỂU THUYẾT TÂM LÝ, TÌNH CẢM của DƯƠNG-HÀ

(Tiếp theo)

CHƯƠNG I

TẤN THẢM KỊCH MỜ MÂN

Không nghĩ ngợi lôi thôi nữa, Thủy-Nga rời khỏi nhà, chạy thẳng đến nơi ông hội đồng Phú đang tịnh rạp. Thừa cơ hội, ông hội đồng Phú vô tình. Thủy Nga chụp lấy tay ông toan trốc đoạt khẩu súng lục.

Thủy Nga ra tay quá bất ngờ và nhanh nhẹn nên người chồng bị cặm sững mất khi giựt ngay. Ông hội đồng quay phắt lại. Ông kinh ngạc bước miệng :

— Ba... Ba làm gì ở đây ?

Thủy Nga hầm hầm đáp :

— Tôi không muốn ông...

Ông hội đồng sửng lực phía sau lưng và sắn sàng khóng lôi nếu ông hội đồng toan quành lại khẩu súng. Nhưng ông hội đồng đang vững bộ, nên không có nổi phản ứng nào kịp thời. Ông không rời chân trên vai Thủy Nga ở đây. Giây lát, ông hỏi lại :

— Bà làm gì ở đây ?

Thủy Nga bỗn bỗn nguyên :

— Con ông ?

Ông hội đồng Phú trở tay về phía nọ ra thì và đã nhanh :

— Tôi đến đó thanh toán một vấn đề !

Thủy Nga kêu đã thì giờ :

— Thanh toán cái gì ?

Ông hội đồng cười nhạt :

— Quê là người tôi bắt ở... Ba luôn luôn mà quông chăng biết gì rồi. Nhưng tôi... tôi biết chắc vợ tôi đang tư tình với chồng ba...

Thủy Nga hiểu ngay cách đánh lừa ông hội đồng :

— Ông lầm rồi ! Chồng tôi quá thật đáng cô một trong nhà mới, nhưng anh ấy đang lâm việc một mình...

Ông Hội đồng Phú gật ngang :

— Bà đừng bênh đánh lừa tôi ! Mấy ngày nay tôi bắt đầu ngờ vực, nhưng tôi muốn nắm trong tay một bằng chứng cụ thể. Do đó, tôi giả vờ có chuyện gấp cần đi xa Sàigòn. Nhưng, tôi đến, tôi trở về ngay. Tôi thấy vợ tôi vắng mặt. Tôi tìm kiếm khắp nơi. Tôi lo sốt tôi cái... Tôi thấy một tờ giấy chạm nằm trên bàn viết vợ tôi. Bên đáng, tôi chợt ý thấy tờ giấy chạm của người chồng đến. Bây giờ cả nhiều đồng là trong đó. Đặt tờ giấy chạm trước mặt tôi gương, tôi đọc được một phần của là thư mà vợ tôi mới viết trong vội.

Ông hội đồng Phú gan giọng :

— Là thư đó, vợ tôi viết trả lời cho chồng bà. Vợ tôi bảo tôi cho chồng bà biết là tôi đi vắng và đâm sau hai người có gặp nhau trong nghỉ nhà mặt kia.

Ông hội đồng Phú khó khăn tiếp :

— Tôi lập tức đến đây ! Tôi muốn xem bà làm gì trong «nhà nhà mặt hoàng vu. Tôi chẳng khó khăn

(Còn tiếp)

Chính Luận

Ngày Thứ Tư 8-4-1964

tiếp theo trang I

...ng, chúng tôi sẽ xin đăng đầy đủ, ngoài các số báo sau. Ở đây, chúng tôi chỉ xin đề cập đến vài trên câu quý vị.

"Ấn tích của quý vị là một vai trò chính trị, khác hẳn với vai trò của các chuyên viên.

"Chính trị là điều-sách, nghệ-thuật và tạy chân. Nếu sức mạnh phục vụ lẽ phải trong việc trị dân thì thế nước thuộc phần thắng lợi, mà chắc cơ khinh đâu nào thì thế nước phải hư.

Thời cuộc nước ta đã đưa đẩy quốc dân vào một vai chủ động tạm thời. Mặc dù như vậy, nhờ lại bài diễn văn khai mạc Hội Đồng Nhân Sĩ, chúng tôi lấy làm mừng mà nhận thấy rằng quốc dân vẫn ý thức được vai trò chính đáng của mình và cơ trong vai trò chính trị.

Nhưng tờ đó đến nay, mặc dù vẫn có một vấn đề vị ở trong Chính-Phủ, mọi việc đã tiến triển theo một chiều hướng đáng lâm cho ta phải lo ngại cho tương lai của nền dân chủ. Các bạn phục đều, ra đến quá nặng về quân sự. Nếu không có sự điều chỉnh kịp thời, chúng tôi sợ rằng ta sẽ tiến dần đến một nền dân chủ theo kiểu "một bàn tay".

Tại sao các vai trò chính trị, vốn đã được tôn trọng, nay lại bị cơ chính? Trách nhiệm đó, tôi cũ các lãnh tụ quốc gia đều phải chia nhau mà chịu. Nhưng đó sao phân trách nhiệm lớn hơn cả là những (các phần quý vị quý vị đang tham chính.

Trước đây, dưới thời ông Ngô đình Diệm, cũng đã có nhiều "nhân vật trí thức", tham chính, cùng thay-vy, giáo sư, bác sĩ, chính trị gia nhưng mà mọi người đã nhầm mặt trên.

Có nhiều, giữa bọn trí thức nào là quý vị, khác nhau một trời một vực. Nhưng khác nhau ở những điểm nào quý vị thể, vẽ đạo đức, vẽ tác phong, hay là trong đường lối hoạt động? Đó là điều mà người nay đang chứng cần phải biết rõ, và quý vị cần phải chứng minh.

Ta khác với Ngô Đình Diệm. Thành ... hay Ngô trong Hiến ... ở những điểm nào ? Đó là điều mà chúng tôi sẽ đề nghị với quý vị hãy tự ấn hàng ngày, trước khi đi ngủ.

Có như vậy, thì vai trò chính trị mới có cơ cứu vãn được.

Kính thư,

ĐẶNG-VĂN-SUNG

Giải trí hôm nay

REX
Ils n'ont que vingt ans
Sandra Dee-Troy Donahue-Richard Egan-Scope-Màu-Phụ đề Việt-Hoa

ĐẠI NAM
Ils n'ont que vingt ans
Sandra Dee-Troy Donahue-Richard Egan-Scope-Màu-Phụ đề Việt-Hoa

MAJESTIC SALOON
Les Intrigantes — Raymond Rouleau Jeanne Moreau - Raymond Pellegrin Nói tiếng Pháp-Phụ đề Việt-Hoa

EDEN SAIGON
Les Rodeurs de la plaine
(Anh Hùng Miền Tây) với : Elvis Presley — Scope — Màu đề lước.

CASINO SAIGON
Chuyện xe lửa cuối cùng
(Le dernier train de Santa Cruz)
Georges Montgomery — Màu.

VICTORY LÊ NGỌC
Les Rodeurs de la Plaine
(Anh Hùng Miền Tây) với : Elvis Presley — Scope — Màu đề lước.

PALACE CHỢ LỚN
Chuyện xe lửa cuối cùng
(Le dernier train de Santa Cruz)
GeorgesMontgomery-MarioBarri-Màu.

KHÁI HOÀN
Les Rodeurs de la Plaine
(Anh Hùng miền Tây) với Elvis Presley—Scope — Màu đề lước

DIỄN HỒNG
1) Anh hùng số 1 — Với Kyoko Kazenaky-Scope-Tiếng Việt **2) Thế vận hội La Mã 1960** — Tô màu

NAM VIỆT
1) Anh hùng số 1 — Với Kyoko Kazenaky-Scope-Tiếng Việt **2) Thế vận hội La Mã 1960** — Tô màu

HỒNG BÀNG
Vénus au vison (Tiên nữ áo lông) Elizabeth Taylor-Laurence Harvey E.Fisher-Màu-Scope-Phụ đề V. N.

VIỆT LONG
Chuyện xe lửa cuối cùng
(Le dernier train de Santa Cruz)
GeorgesMontgomery-MarioBarri-Màu.

LỆ LỢI
Ne manger pas les mageurites
Doris Day-David Niven-Jean Paige
Tô màu-Scope-Phụ đề V.N.

VĂN HOA
Sáng 7d.-12d — Cầm dưới 18 tuổi
Quand la chair succombe
(Tình người cô đơn) Claudia Cardinal

KINH THÀNH
1) Un soir à la Scala (Tình trong đa vũ) **2) Be Bureau** contre inconnu Barbara Lange-F.Villard

CASINO DAKAO
1) Un soir à la Scala (Tình trong đa vũ) **2) Be Bureau** contre inconnu Barbara Lange-F. Villard

MODERNE
1) Chiến thắng Thành Syracuse Tina Louise - R. Brazzi-Màu-Scope **2)** Phim tài liệu chuẩn bị đến vớa qua

ĐẠI ĐỒNG (Bến Cát)
1) G.I.Blues (Quân nhưu đến vùng) E.Presley Màu **2)** Theo chân bọn cướp-Phim Nhựt-Scope-F.B.V.N.

LONG VÂN
1) Bal des sélèves (Khiêu khác vũ biên) D. Bogarde-Capucine-Scope **2) Ça va être ta fête**

KIM ĐÔ
1) Cả tình hoàng hôn (Scope màu) **2) 5 vua hề chọc cười**. Thời sự-Chính phủ Diệm đảo ấp Phật giáo

NAM QUANG
1) Đoàn lữ hành dũng cảm Màu, Mãn ảnh Đại Vi Tuyên **2) Cô đầu đẹp quá** (B. Bardot)

PHƯỢNG HOÀNG
1) Đánh chiếm tàu Bismarck (Cuộc đi Bismarck) **2) Tranh giải vô địch Đông trên Quốc tế 1962**

THÀNH BÌNH
Từ 6-4 : 7d.-10d.-15d **1) Sư đoàn phá hoại Brandebourg 2) Le fils du corsaire Rouge** — Scope-Màu

LONG DUYÊN
1) Viên đạn vòng cầu Hoàn toàn nói tiếng Việt Nam **2) Quốt việt không gian**

B tiếp theo trang I

Về chiến thuật Mỹ ở Việt Nam Cộng Hòa Thông Tấn Xã :

«Chiến thuật của Mỹ ở Việt Nam Cộng hòa lâu nay không được hiệu hiệu. Tuy nhiên, việc rút quân đội Mỹ ra khỏi Đông Nam Á là việc không thể chấp nhận được. Việc rút quân ra khỏi Việt Nam Cộng hòa sẽ là bước đầu của việc rút hết Mỹ ra khỏi Thái bình Dương kể cả Nhựt».

Ông tiến đoàn trong trường hợp đó La Cambodge, Thái và Phi có bị vạ nặng trong một cuộc tấn công của Cộng sản.

Bao vì chiến tranh ở Việt Nam Cộng Hòa, nơi Mỹ có 16.000 cố vấn, họ Trưởng nhắc lại việc Phap thám bại ở Điện Biên phủ 1954. Nếu Mỹ rút khỏi Việt Nam, Trung cộng sẽ nghĩ là Mỹ sẽ theo gương Phap nhìn nhận mình đã thất bại và sẽ nhìn nhận hay trong tương lai Hội Trường sẽ thắc luận với người trưởng Dean Rusk tại Đại Bác vào ngày 16-4 tới và vấn đề đó.

«Được hồi ông có tán thành một một trận thư bai lại Á châu, bà Trưởng đáp rằng : Ý cương quyết ủng hộ Việt Nam Cộng Hòa chống Việt cộng thì có thể thắng được

G tiếp theo trang I

Nghĩa vụ quốc gia gồm 2 phần vụ : nghĩa vụ Quân Sự đã thảo nào như cầu quân lực VNCH, và nghĩa vụ Phòng Vệ Dân Sự đã đáp ứng nhu cầu về nhân lực không thuộc thành phần lực lượng vũ trang kể trên.

Nói cho dễ hiểu, thì thanh niên từ 20 đến 30 phải đi binh. Việc gọi binh tuy theo gia cảnh. Người nào gánh gia đình được phục vụ trong chỉ lực quân. Người nào gánh gia đình thì được phục vụ trong địa phương quân hoặc nghĩa quân.

Nói nhưu ra là ai không vụ, hoặc có vụ ít cam thì phục vụ ở xa, cho ai nhiều cam thì phục vụ gần quê nhà.

Ai 5 con trở lên được hoãn cho đến khi có lệnh mới. (*Với điều kiện con đó nhưu tính trước ngày được gọi nhập ngũ*).

Trong lứa tuổi từ 20 đến 30, ai có bằng cấp thì được theo học lớp Hạ sĩ Quan và Sĩ Quan trừ bị.

Điểm khác trước là đã ở Dân Vệ hay Bảo An vào là đang phục nghĩa vụ quân sự (Trước kia đã có đi Dân Vệ hai năm, vẫn có thể được gọi đi quân đội nữa.

Thời hạn phục vụ quân đội được quốc hết thời hạn cũng được coi là thanh toán xong quốc dịch.)

Thời hạn phục vụ quân đội được rút ngắn lại còn 18 tháng rồi 2 năm. Nay được tăng lên thành 3 năm trong chỉ lực quân và 4 năm trong địa phương quân và nghĩa quân.

Thế tự gọi người không có bằng cấp, thì gọi từ 18 tuổi nhiều tuổi.

Con gọi người có bằng cấp đi huấn luyện hạ sĩ quan hay sĩ quan thì gọi từ nhiều tuổi xuống ít tuổi (*người trẻ ít ít tuổi tính ngược được gọi trước*).

Còn nghĩa vụ phòng vệ dân vệ hay gồm tất cả nam nữ cùng đến đến 45 tuổi. (*phe nữ đoàn gọi thì tham gia, còn phe nam thì bắt buộc*).

Ai từ hạn tuổi 20 đến 30 mà chưa đi binh thì cũng phải gánh luôn nghĩa vụ đến sự. Nghĩa vụ nay gồm những công tác như canh gác, phòng thủ thụ động, cứu trợ thiên tai, công tác xã hội, văn hoá v.v...

Nói nôm na thì là đưa ông chưa qua 45 tuổi thì hãy sẵn sàng nhập Việt cộng mà không cần phải có mặt một trận thư hai.

«Thứ có một lợi khuyến như sau? Trong trận giặc chống Việt cộng, tôi ký trong Hoa Kỳ nên nghe quan điểm của người Việt Nam. Tôi đề nghị Hoa Kỳ nghe theo quan điểm của đân chúng ở Viễn Đông đang chiến đấu chống Cộng. Tôm lại, tôi nghĩ rằng Hoa Kỳ nên tôn trọng Hàn đến An độ có thể quay về một nước trung cộng.

«Các cố gắng lẽ tế sẽ thất bại, sẽ không có hoà bình ở Viễn Đông nếu người nhân chánh các vụ trắc nên không được hết trở. Việc tranh chấp giữa Nga và Trung cộng đi đến mức không thể hàn gắn. Nếu Mao và Khruschev của sống, ta cần khai thác tình trạng đó. Chánh phủ Mỹ và bao chí Mỹ sẽ chịu trách nhiệm trước lịch sử nếu không chụp lấy cơ hội khai thác vấn đề ấy.

« Vẻ bên phương diện là vẻ khi duy nhớt để lật đổ chế độ Trung cộng. Việc đã kích lẫn nhau bọc lộ những chỗ yếu trên lực độ Trung cộng về chính trị, kinh tế, quân sự, trung đáng cũng như trong quốc đội. Tôi tin rằng Nga sẽ không can thiệp nếu Trung cộng bị Đại Loan tấng phản công.

T tiếp theo trang I

lần là một nhân vật quan trọng trong cái đám nhân loại bị đông khung trong biển bức tường này.

Có gì đáo, trong những cuộc đối thoại hàng ngày, những cán nói lên ở hội trường, những cầu trả lời vấn đề khiến cho các nhà báo phải điều cái đầu và mỗi ông tán một phách. Thành thử ra mỗi cầu nói của Chữ Sửng đều có chứa đựng một tư tưởng cao siêu tây theo sự khai triển của mấy tay tổ trí thức.

Tỷ dụ ông bảo mấy người thào luận về tình hình chánh trị — trong cảng thường có những buổi họp tập của từng nhóm — khi đề cập đến vấn đề Cộng Sản, Cứu Sửng ngừa miệng đã sen vào một phát :

— Cộng sản thì là cái đích gì ? chân thẳng mà !

Một chánh trị phạm thuộc phe cựu hiệu bị đánh là Hành Đạo, trước vụ phát ngôn của Cứu Sửng đã chợt đạ mà thêm nghĩ rằng « Thằng cha nầy chỉ cần xúc đụng có đâm ba chín mà bao bàn được tất cả những vự lạc hậu của chủ nghĩa Cộng-sản, trong thời hiện đại. Những người là của chủ nghĩa hiện-đại. Của Các Mác đã vai tuồi tốn lơn. ngày tỏ lời đâu. Các Mác nói : « Chủ nghĩa Cộng sản sẽ thành công trước tiên ở các nước đại kỹ nghệ như nước Đức, nước Ang-Lê. » Ấy thế mà, kinh qua những sự kiện lịch sử mới nước nông nghiệp như nước Nga lại đón rước cái chủ nghĩa cộng sản và đều tiên trong cuộc cách mạng tháng 10, sau khi lật đổ chế độ Nga hoàng và bắt luôn cả bọn ăn bóa Kerensky. Rồi đến con sự từ Trung Hoa bỗng cơn nghĩ mới, vùng dậy. Và Trung Hoa thì cũng là một nước nông nghiệp lạc hậu số rách chín cơ giới nữa ! Vậy mà ngày nay cả lục địa đang bị nhuộm đỏ, và cụ Chang Kai Sếch phải chạy phắc sang Đài Loan để rồi thình thoảng lại tuyên bố ăn lên một phát : «Sẽ tái chiếm lục địa ! *Tả Sầy Mao Tse Tung ! Hàm cả sản thả tây !*»

V tiếp theo trang I

cuộc phản công và hành quân tiếp vực chiến lại đám Phước Tân mà bao chi đã trường thuật trong số báo hôm qua Bộ Quốc Phòng đã tán nhận tin thất của địch và của ta trong vùng này như sau : 35 VC bị giết bỏ thây tại chỗ, nhưng không nói đến số bị giết hay bị thương

C tiếp theo trang I

Du lịch gồm cũng nhân cho rằng : vì ông Cadlein hướng tổ ra quá khác nghiệt và tân lạc với giới cũng nhân, nên bị anh em trừng trị ? Người thì bảo bà Xưm bị ông nhy đăng uy lực cường bức nhưng có kẻ lại cho rằng nhy đã dỗ bà Xiêm và bắn hơn sao đó, nhưng khi thân nhân đã nhận tên bỏ rơi nên bà xấu hổ rồi cần thủ và tìm cách trả thù ? Hiện chưa biết giả thuyết nào đúng và sự thật ra sao ?

O tiếp theo trang I

Rockefeller hãi nàm người đi thăm hiểu để chụp bình tại miền Tây Cali Nc, có lẽ đã bị đón Mục sau đâu người ấn thật.

Hôi đó, sau 10 ngày tìm kiếm, nhà cương cuộc đành chịu thua thua tuyên bố rằng cựu Rockefeller mất tích.

H tiếp theo trang I

dưới mọi hình thức để cơ sở của Đảng, vẫn được duy trì tại miền Nam cho tới ngày hôm nay.

Cũng theo, Cuộc Cách mạng Dân tộc đã chuyển hướng sang giai đoạn mới, tính thế của đất nước đòi hỏi chúng ta tập trung mọi nỗ lực toàn Đảng để chống xâm CỨU QUỐC và KIẾN QUỐC trong vai trò lịch sử trong đại.

Hướng ứng thiện chí quyết tâm xây dựng Đảng của các đồng chí Liên khu Miền Bắc, Liên tỉnh Miền Trung, nhân dành Tự lịnh đệ tam Sư đoàn Đến quân Cách mạng Khăng chiến Xô ấy thông báo Miền Nam cũng các đồng chí chấp hành, tôi long trọng tuyên bố triệu tập Đại hội Đảng bộ Miền Nam để kiểm toán bộ thống tổ chức Đảng ngỏ hầu cùng các đồng chí Bắc Trung xác tiến Đại Hội Đại biểu toàn quốc tiến tới một Trung ương chấp hành chính thức của VNQDĐ theo tinh thần tranh đấu của Cố Đảng trưởng Nguyễn thái Học.

Tin tưởng vào truyền thống cách mạng của Đảng, toàn thể các đồng chí, các Đảng bộ, cơ sở Miền Nam hãy tích cực hoạt động, chấn chỉnh hàng ngũ và cấp thời liên lạc với Ủy ban triệu tập thay gia Đại hội.

Chào quyết tâm xây dựng Đảng.

T.M. Ủy Ban Triệu tập
NGUYỄN HOA HIỆP

Saigon, ngày 7 tháng 4 năm 1964
Hội Ái Hữu
Chính Trị Phạm Quốc Gia
Kính gởi Anh chị em
Chính-trị-phạm Quốc-gia

Ban Chấp hành Trung ương Liên hiệp Đảng Nhân Sĩ, đồng thời kính cho Đại hội đại biểu Ban Chấp hành Trung ương chính thức nhưng chưa được biết rõ tất cả địa chỉ của các anh em.

Muốn cho Đại hội được kết quả tốt đẹp, trân trọng yêu cầu các anh chị em chính trị phạm Quốc gia cho Hội biết địa chỉ của mình, gửi bằng thơ hoặc đến thăng trụ sở Hội, số 36/138 đường Phan đình Phùng Sàigòn, để vào phòng tiện đạt giấy mời tham dự.

Trân trọng kính chào anh chị em.

T.M Ban Chấp hành
Trung Ương Liên Thơ

Chủ-tịch PHAN-BÁ-CẦM

Phân ưu

Được tin Cụ Cả **DOM VŨ-NGỌC-TÔN**, thân phụ L. m. Vũ Ngọc-Tiến, Hiệu Trưởng Trung Tiểu Học Đắc Lộ, đã tạ thế ngày 6-2-1964 tại Bắc phần.

Toàn thể ban Giáo Sư Đắc Lộ thành kính phân ưu cùng Ông Mục Hiệu Trưởng và cầu chúc linh hồn Cụ Cả chóng được hưởng mặt Chúa.

Ban Giáo Sư
Trung Tiểu Học ĐẮC LỘ

N tiếp theo trang I

Đến đây, Thầ Trưởng đã khoái đặc-đắt không ?

— Thầ Trưởng đã hỏi khai tiết số ?

— Thầ Trưởng có thích những người nay quanh mình mặt không ?

— Thầ Trưởng có cho đến... hết...

— Thầ Trưởng có thích cho đăng phái quốc gia mạnh hơn không ?

— Thầ Trưởng có thích cho Thầ Trưởng, Thầ Trưởng cũng thế, Thầ Trưởng đã khoái không ?

— Thầ Trưởng có thích nhân hết trong tay quân đội, hành chính, tôn giáo, Chính phủ và Quốc hội không ?

— Thầ Trưởng có thơm khẩu ý kiến của Quốc Trưởng hãy giết tên Hội Đồng Nhân Sĩ không ?

— Thầ Trưởng có ghét cay ghét đắng cái lũ cho đến ăn hành ăn hoàn không ?

Hỡi tên hãi lia lịa đăng ba cơn chín ngàn cầu xin Thầ Trưởng cũng đến lòng lòng lo sợ cho hết đăng nghiệp nào giả giang Thầ Trưởng, đã không hãi ? Thầ Trưởng bỗ mà cứ ngày đêm khoái đặc-đắt mãi.

Hỡi hà... hà hà...

Ngày mai Hồ tên sẽ sắp nhách tam ngũ phá Thầ Trưởng mặt cết nặng chết.

THẰNG HỀ

TIN GIỜ CHỐT :
*Sau khi số báo này lên khuôn, nhà đan nạp bản, Thầ Trưởng Kiến đã ngay giang hồ ?... A lô... ... ơn ... ơ lô tôi ! Mẹ ơn, ơn ơn ơn